

SUPPORTERUNIONEN FOR BRITISK FOTBALL

HÅNDBOK 2018/19

Premier League

VELKOMMEN TIL
SESONGSTART 11. AUGUST

Sumo

VELKOMMEN TIL SESONGSTART 11. AUGUST

Sumo

Postboks 2660
St. Hanshaugen
N-0131 Oslo

E-post:

post@supporterunionen.no

Nettsider:

www.supporterunionen.no

www.banehopper.com

/supporterunionen.no

LEDER:

Trond Fuhre
(Birmingham City)

NESTLEDER:

Anders Christensen
(Liverpool)

STYREMEDLEMMER:

Ray Tørnkvist
(Leeds United)

Tor Sandø
(Liverpool)

Harald Unhjem
(Chelsea FC)

ØKONOMIANSVARLIG:

Finn Morten Steen
(Derby County)

I REDAKSJONEN:

Trond Fuhre | Redaktør
Anders Christensen

Tor Sandø

Ray Tørnkvist

Harald Unhjem

Kjersti Edquist | Grafisk designer

LIVET SOM SUPPORTER ER EKTE KJÆRLIGHET

FRA LEDEREN

Alle som følger britisk fotball og sin kjære klubb vil føle en tomhet etter en endt sesong. Men i år fikk mange anglofile nordmenn en kort pause. Årets VM var en stor opptur for England. Etter mange nedturer i VM-sluttspill fikk The Three Lions virkelig vist verden at de er å regne med i fremtiden. Garath Southgate og hans disipler nådde semifinalen og var svært nær en finale. Men kanskje det viktigste, de fikk nasjonen til å våkne. Det er ingen tvil, nasjonens landslag i fotball betyr mye for den vanlige mann og kvinne i gata.

Supporterkulturen mot britisk fotball i Norge er "still going strong". Ingen land i verden kan måle seg med oss i antall supporterklubber og hvordan vi er organisert. SBF har nå 57 supporterklubber som hovedmedlem/kontaktklubb og 109 414 registrerte medlemmer. Det er en fryd og virkelig gøy å oppleve den aktiviteten som finnes i supportertermiljøene. Sterke vennskapsbånd, blir skapt og mange føler nok dette er deres andre familie. En stor takk til alle styrene i medlemsklubbene. Dere skaper aktivitet, og mange medlemmer føler tilhørighet. Ofte ikke nevnt, men jeg er sikker på at de fleste bøyer seg i støvet for innsatsen som legges ned. De fleste styrene i medlemsklubbene jobber mange gratistimer for fellesskapet. Flere av våre medlemsklubber har jubileum i 2018. Gratulerer til alle, dere har virkelig fortjent en skikkelig fest. Historisk var det Manchester City SCSB som startet den første supporterklubben i Norge. I 1974 ble den stiftet, og Tor Sønsteby & Co er stadig like aktive. De har opplevd mange oppturer de siste årene. Men det har ikke alltid vært slik for Sky Blues. De rykket ned til tredje nivå sesongen 1997/98, og hvilken nedtur dette måtte ha vært for fansen. Supporterkulturen er forskjellig i alle klubber. Dette ut fra sine historiske opplevelser. I Manchester City tror jeg nedturen på slutten av 90-tallet har kun gjort klubben sterkere. Det er i motgang man ofte finner kvaliteter som er gull verdt. Det er bare å utnytte de og vokse på det. Selsagt hjelper det med rike eiere, men sjelen i en klubb skapes av folket.

Det er veldig stort og en ære å bli årets supporter i SBF. Gratulerer til Sven Ole Høvring, en drivende kraft og leder i Derby County SCNB. Les mer om 27-åringen fra Kopervik i årets Håndbok.

Årets Supportercup ble en knalldag på Nordre Åsen. Perfekt vær og masse folk gjorde dagen til en minnerik sosial happening for oss i SBF. Det var ekstra gøy å oppleve Ipswich Town FC Supporters Club of Norway vinne turneringen for første gang. De er en herlig gjeng supportere som i mange år har prioritert vår turnering. Det er imponerende hvor mange spillere/supportere de stiller hvert år. Jeg tror ikke vi har hatt en mer populær vinner siden Supportercupen startet i 1991. Det var heller ingen tvil denne triumfen betydde mye for supporterene. Ryktene sier vinnerpokalen er stolt plassert på puben Mannings i Ipswich. West Ham United vant juniorturneringen etter en jevn finalekamp mot Ipswich Town. Særdeles viktig de yngre deltar og blir glad i Supportercupen.

Mange nordmenn ønsker å reise til England/Skottland for å se sin favorittklubb spille kamp. Utfordringen er ofte kjøp av billetter. Mitt råd er, bli medlem av supporterklubben og dra nytte av de fordelene det gir ved billett kjøp.

Hva skulle vi ha gjort uten vår kjære fotballklubb? Livet hadde blitt litt kjedeligere, det er sikkert og visst.

Keep Right On!

Trond Fuhre

MEDLEMSTALL SBF 2018

Supporterklubb	2017/18	2016/17	Endring
1 Manchester United	40322	42406	-2084
2 Liverpool	40229	39390	839
3 Arsenal	7022	7110	-88
4 Tottenham Hotspur	5400	5400	0
5 Leeds United	4413	4174	239
6 Manchester City	2237	2087	150
7 Chelsea	1895	1982	13
8 West Ham United	917	922	-5
9 Stoke City	746	753	-7
10 Everton	624	696	-72
11 Queens Park Rangers	567	577	-10
12 Newcastle United	502	431	71
13 Ipswich Town	461	473	-12
14 Aston Villa	447	487	-40
15 Derby County	409	409	0
16 Scarborough Athletic	241	170	71
17 Blackburn Rovers	212	209	3
18 Nottingham Forest	175	181	-6
19 Celtic	157	149	8
20 Bolton Wanderers	151	152	-1
21 Sunderland	150	150	0
22 Southampton	143	125	18
23 Fulham	140	115	25
24 Crystal Palace	130	118	12
25 Rochdale	125	95	30
26 Leicester City	123	108	15
27 Luton Town	122	118	4
28 Wolverhampton Wanderers	120	100	20
29 Norwich City	120	46	74
30 Sheffield United	114	106	8
31 Forest Green Rovers	95	-	-
32 Portsmouth	91	88	3
33 Burnley	80	83	-3
34 Coventry City	78	63	15
35 Hibernian	62	31	31
36 Millwall	55	25	30
37 Birmingham City	52	50	2
38 Woking	46	47	-1
39 Brentford	45	39	6
40 Huddersfield Town	45	-	-
41 Swansea City	37	24	13
42 West Bromwich Albion	35	35	0
43 Exeter City	35	25	10
44 Cheltenham Town	31	30	1
45 Macclesfield Town	30	30	0
46 Fleetwood Town	25	25	0
47 Cardiff City	24	88	-64
48 Peterborough United	24	21	3
49 AFC Wimbledon	20	20	0
50 AFC Bournemouth	20	16	4
51 Bury	19	10	9
52 Brighton & Hove Albion	18	-	-
53 Aldershot Town	12	6	6
54 Barnet	10	13	-3
55 Charlton Athletic	8	16	-16
56 Blyth Spartans	3	-	-
57 Leyton Orient	0	42	-42
	109414	110066	-652

MEL STERLAND:

LIGAMESTER I TO LAND, EUROPAMESTER, SKUESPILLER OG FORFATTER

► AV: RAY TØRNKVIST

Melvyn Sterland (57), som han egentlig heter, gjestet Oslo med sin kone i forbindelse med Supportercupen 2018. Vi kunne vel nesten ikke ha fått bedre besøk enn denne gamle høyrebac-ken, som var aktiv i den siste tiden før pengene tok overhånd og Sky Sports kom på arenaen med store summer. En av de virkelig «gamle gutta», slik mange av oss kan huske. Hvem er denne spilleren? Hva synes han om Norge? Og hvordan er livet både som proff og etter at karrieren tok slutt? Vi fikk svar på det meste, men først en liten oversikt over hans karriere.

Han debuterte for Sheffield Wednesday på slutten av 1978/79-sesongen, og laget rykket opp til gamle divisjon to. Han fikk 347 ligakamper og 49 mål før ferden gikk til skotske Rangers i 1988. Her fikk han bare sju kamper og tre mål, men rakk å bli ligamester på sine syv måneder. Deretter skrev han under for Leeds United i 1989, der hans gamle sjef Howard Wilkinson nå var manager. Her opplevde han opprykk til gamle divisjon 1 og ble også ligamester. Selv om han var mye skadet, ble det 114 ligakamper. Han ble friggitt i 1994 etter bare tre kamper i Premier League i 92/93 og avsluttet karrieren i Boston United (spillende manager) og Denaby United. Litt senere, i 1997, var han en kort periode manager med Imre Varadi i Staylbridge Celtic. Han fikk én A- landskamp for England i 1988 mot Saudi Arabia, og med U-21 ble det sju kamper og Europamesterskap der han

var målscore mot Spania på Bramall Lane i Sheffield i 1984.

Først og fremst Mel, velkommen til Norge. Det er en glede å ha deg her.

Takk for det. Det er fantastisk å komme hit, og like varmt som i Spania. Jeg skulle til Drammen og Norge i 1992 etter vi var ligamestre, men var da skadet. Bedre sent enn aldri.

Du har hatt en flott karriere. Kan du fortelle litt om hvordan det hele startet?

Det startet som for de fleste med skolefotball. Var en god nok kom en seg videre til lokale klubber. Der var det veldig mange speidere, og «ryktene» gikk. Den gang ble det først tilbud om prøvespill to ganger i uka, og derfra ble en på en måte «draftet». Sheffield er en stor by. Jeg var Wednesday-fan og var redd United skulle komme på banen, men det skjedde ikke for meg (heldigvis). En dag kom det telefon til min far om att jeg ble tilbudt kontrakt hos «de blåstripete».

Om da var det masse agenter og ting rundt deg ved signing?

Nei, nei. Vi hadde Jackie Charlton som manager, og han styrte det meste i klubben. Han var streng men en fantastisk fyr. Jeg hadde blitt kalt inn på hans kontor en dag. Fatter'n hadde sagt jeg skulle kreve dobbelt av hva jeg var tilbudt når jeg var så god. Så banket jeg på og gikk inn. JC så ikke på meg engang; han bare sa «sign here». Jeg prøvde meg med dobbel lønn, men han skrek: «Sign here or f*** off, son!» Vi har ledd av det etterpå, men jeg var redd. Han nevnte aldri den episoden.

Sheffield Wednesday var en stor klubb, og da Jackie Charlton gikk til Newcastle, kom Howard Wilkinson inn som manager. Dette var vel en god ting for deg og din karriere?

Han betydde veldig mye, og var meget grundig og dyktig. Han kunne for mange virke litt stiv og fin på det, men nei, han var en hedersmann. Alle som har spilt under ham vet hva han var god for. Jeg hadde litt problemer med gambling, og han hjalp meg med dette som om jeg var hans sønn. Han tok virkelig vare på sine spillere, men satte

lojalitet høyt. Han var tvers igjennom redelig, men han tok gjerne et glass vin med oss på borteturer etter kampene, dog i små kvanta.

Når vi er inne på gambling - var dette og alkohol et større problem før om årene?

Nei, men før var det mer åpent. En gikk og gamblet. Ble dette sett kom det i avisene. Nå er alt elektronisk, men jeg tror det er det samme nå. Jeg ser flere spillere som har tjent titalls millioner nå etter karrieren og ikke har noen penger igjen. Det finnes masse statistikk på dette, og det er nok riktig.

Wilkinson gikk til Leeds United som da var i krise, og du skrev under for Rangers i Skottland?

Ja, det kom et tilbud jeg ikke kunne si nei til. Alle vet at penger driver en og særlig i fotball. Rangers skulle bli størst i fotball i Skottland og hadde hentet mange gode spillere. Manager var Graeme Souness! Joda, han var en av Europas beste spillere, men det fungerte ikke mellom oss. Jeg var der i syv måneder og fikk så kontakt med QPR. Jeg reiste mot London for å skrive under, og den telefonen fra Trevor Francis reddet karrieren min, men...

Ja vel, men reiste ikke du til Leeds United?

Nå skal du høre: Jeg reiste til London, men før jeg reiste ringte Howard fra Leeds. «Ikke skriv under for QPR», sa han. Vel, jeg reiste ned til London, og de tilbød meg en treårskontrakt, men var likevel ikke helt fornøyd. Jeg hadde Howards ord i bakhodet og tok vel en slags betenkningstid og møtte Howard på et hotell i Nottingham på vei tilbake. Han rett og slett solgte klubben sin på en måte jeg aldri hadde hørt. Han sa vi skulle rykke rett opp og så bli ligamester. Hadde en annen sagt dette hadde jeg ringt legen, men denne mannen kunne sine saker. Jeg fikk en meget god kontrakt også.

Leeds United - den falne storhet som reiste seg igjen?

Det var flere ting: Riktige spillere på riktig sted og tid, dyktige trenere, men også «sulten» etter å rykke opp og vinne. Vi rykket opp med seier

1989/90 over Bournemouth der nede etter scoring av Lee Chapman. Byen ble vel aldri det samme. Jeg tror vi festet en uke etterpå, og det var 100 000 Leeds-fans der nede, ble det sagt i etterkant. For en start! Sesongen etter ble vi nummer fire i førstedivisjon, men vi var utrolig bra også da. Med litt hell og vi hadde blitt «runners up». Så kom den store sesongen, 91/92, som løftet Leeds United. Vi ble ligamestere med hard disiplin og målrettet arbeid. Det var lite slurv den sesongen, og for et lag! Jeg var en del skadet, men for en sesong. Jeg ble så langtidsskadet og spilte bare tre kamper for Leeds United i 1992/93-sesongen. Til slutt ble jeg frigitt i januar 1994.

Når vi er inne på Leeds, så må vi vel spørre deg som alle andre. Cantona og kona til Lee Chapman, Leslie Ash. Var dette grunnen til Cantonas avgang?

Dette ventet jeg på. Nei, det er ikke grunnen. Det jeg la merke til var at Eric var lite sammen med oss andre. Kona til Lee var en kjent skuespiller/modell. Men alt dette er bare konspirasjons-

Ray Tørnkvist, Mel Sterland og Trond Fuhre under årets supportercup.

teorier. For å ta Eric, var han en fantastisk spiller. Veldig bohemaktig, men fantastisk. Etter at vi ble ligamestre var vi ikke «sultne» nok, og mye dreide seg om Eric. Alt skulle innom ham. Howard Wilkinson mente Eric skulle stå fram og løfte laget. Det gjorde han ikke, og han ble benket. Han skal ha bedt om transfer, og Alex Ferguson skal ha vært rask og sagt at han ville kjøpe. Jeg tror det var slikt, og en dag var han borte og reist til «fienden». Uansett - en flott spiller som lærte oss andre mye.

Dette var stort sett din profesjonelle karriere. Hvem var de beste du spilte med, og den fremste manageren?

Spilleren er Gordon Strachan. En slik spiller er gull verdt - litt omvendt her av Eric. Ferguson mente Strachan var ferdig og ga ham nesten bort til Leeds og dette var en av grunnene til at Leeds ble mester. Når vi/jeg spilte og gjorde en svak

førsteomgang var det alltid skjerpings og en god andreomgang. Han kom bort og sa: Hvorfor spilte du ikke slik også i førsteomgang, «you bastard»? Sånn var han, men han ga alltid alt. Og det må til for å vinne.

Når det gjelder managere, så er jo Howard Wilkinson en av de beste. Ellers var Dave Sexton på England under 21 et fantastisk menneske - en av de snilleste jeg har møtt noen gang. Reflektert og stillferdig, men uhyre intelligent. Bobby Robson, som hadde England, er også en person som hadde et stort hjerte. En flott fyr.

Etter Leeds United ble det amatør fotball. Var dette en start på en tiltenkt trenerrolle?

Jeg gikk til Boston United, som hadde lite midler, men det var en læringsprosess og en god utdanning, og jeg havnet senere i Conference-klubben Staylibridge som manager. En vil helst være innenfor fotballen så lenge som mulig.

Livet etter fotballen og særlig den gang var vel ikke veldig lett for alle?

Nei, det er ikke lett. Selv har jeg hatt mine problemer med alkohol, gambling og også et nesten-selv-mord, men jeg har kommet meg igjennom det. I dag livnærer jeg meg blant annet som «guest speaker» innen fotball og andre småjobber i fotballklubbene Sheffield Wednesday og Leeds United. Jeg har også hatt utrolig støtte i min kone gjennom 33 år.

Du har jo oppi alt dette vært filmskuespiller. Kan du fortelle litt om det?

Det var i 1996. En filmregissør ville ha med meg som kaptein på Sheffield United i filmen «When Saturday comes». For dere i Norge er vel Sean Bean kjent fra James Bond. Han skulle ha hovedrollen, og jeg skulle være kaptein på Sheffield United, også jeg som hatet dem! Det gikk greit da jeg fikk ha Wednesday sin trøye under. Jeg var manager i Boston på den tiden, så det var spillere der som var med. Jeg fikk 15 000 kroner, men måtte skrive under på at jeg ikke skulle ha royalties senere. Vi spilte inn filmen på banen til Hallam og på Bramall Lane. Sean er fra Sheffield og en fantastisk mann,

bortsett fra at han er Sheffield United-supporter, ha-ha.

Dere har nå fått en weekend i Oslo, og hva synes dere om landet og fotballinteressen?

Alt har vært fantastisk. Cupen er enorm, også så mange lag. Det virker som dere er venner hele gjengen utenom i kampene. Dette er store saker. Og hva dere kan om Britisk fotball! Utrolig. Fotballen var flott, men også Oslo og fjorden og Holmenkollen og Frognerparken. Vi fikk også se hvor kongen bodde (Skaugum). Et fantastisk land, og når jeg hører at få eller ingen er fattige blir jeg glad.

Vi fikk også oppleve en fotballkamp før flyet hadde avgang. Frigg vs Sortland 6-0, og vi møtte en super supporter som hadde sett over 1000 kamper fra rullestolen på indre bane i løpet av 56 år. Alt dette har vært herlig, og vi kommer gjerne tilbake.

Gjør hver tur til fotballtur!

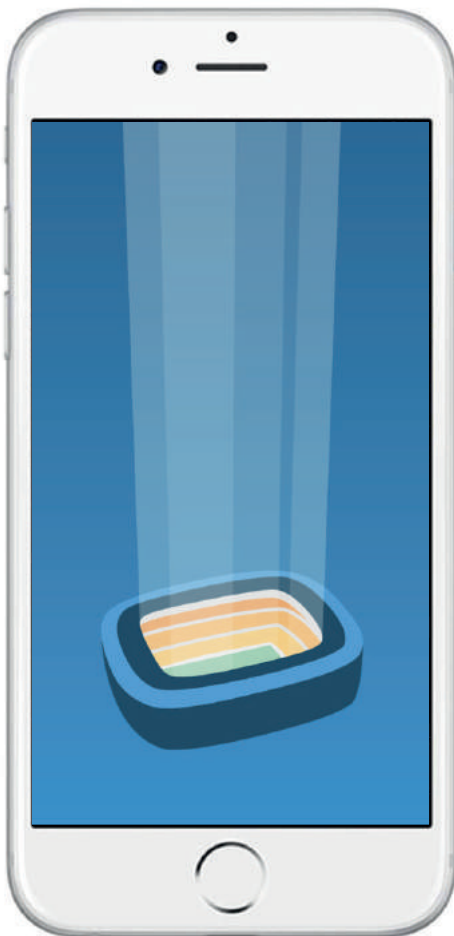
25.000 STADIONER

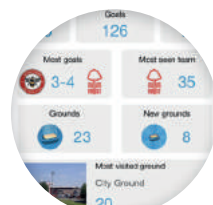
KAMPER I NÆRHETEN

SJEKK INN

FÅ PREMIE

PERSONLIG STATISTIKK

BESØKTE STADIONER

Dette er appen for alle som liker å gå på fotballkamp. Uansett nivå. Med Groundhopper har du full oversikt over kamper du har sett og stadioner du har besøkt. Og tilsvarende kontroll over alle kamper i nærheten, både der du er eller dit du planlegger å reise – om det så er ned til nivå 10 i England!

 groundhopper

ÅRETS SUPPORTER 2017/18: **SVEN OLE HØVRING (DERBY COUNTY)**

► AV: ANDERS CHRISTENSEN

Som vanlig hadde vi flere gode kandidater til årets supporter, men valget falt til slutt på en person som, til tross for sin unge alder, gjennom mange år har vært et kjent navn i det norske supportermiljøet. Og det er på bakgrunn av hans mangeårige innsats for Derby Countys norske supporterklubb at vi velger å gi prisen til Sven Ole Høvring (27) fra Kopervik.

Hva synes du om å få denne utmerkelsen etter mange år som Derby-supporter og utrettelig innsats for den norske supporterklubben?

Det er alltid kjekt å bli satt pris på, og å få en tilbakemelding på at den jobben man gjør gir noe tilbake til andre. Å være Derby-supporter er ikke alltid like enkelt, men ved å være en del av en så fantastisk supporterklubb som DCSCNB er det en fryd og en ære å få være med på dette «eventyret».

Mange norske Derby-supportere er levninger etter glansdagene fra 70-tallet. Du er jo relativt ung og husker ikke så mye fra den tiden. Så hvorfor ble det akkurat Derby for deg?

Den korte versjonen er at pappa Marthon også er

Derby-supporter (siden 70-tallet). Den lange versjonen er at da jeg oppdaget fotball og Premier League var heldigvis Derby County på plass i det gode selskap. «Alle» andre holdt med Manchester United, Ole Gunnar Solskjær og de andre norske. Så går Derby hen og SLÅR Manchester United på Old Trafford. Vi ser kampen på TV 2 og tenker at om Derby slår United må jo Derby være et av verdens beste lag. At min far holdt med dem og at han var min største helt, hjalp jo selvsagt på, da jeg ville være som han. Noe som også gjorde inntrykk var scoringen til Paulo Wanchope i nevnte kamp - noe som i ettertid har blitt kåret til tidenes flotteste Derby-mål.

Når reiste du over første gang og hvor mange turer har det blitt totalt?

Første gang jeg reiste over var i 1998. Derby mot Chelsea på Pride Park. Vi var på familieferie hos noen venner i London, og jeg tok toget opp til Derby sammen med storesøster Marlin og pappa Marthon. Toget var fullt av Chelsea-fans og oss. Gamle bestemødre med Zola på ryggen. Alt jeg ville var å ha på meg Derbydrakten, men vi gjorde

kanskje lurt i å la det være, da vi også skulle ta toget tilbake med de blåkleddede. Selve kampen husker jeg egentlig lite av, foruten at jeg fikk se min store helt Francesco Baiano i levende live. Ellers spilte Tore André Flo for Chelsea og Lars Bohinen for oss. Det som dog sitter brent inn på netthinna er når gamle Mark Hughes lobber over Russel Houlit i Derby-målet og setter inn 1-0. Til dags dato min eneste Premier League-kamp på Pride Park. Vi reiste så på en bortekamp mot et lilleputtlag ved navn Brighton & Hove Albion i 2002, før vi startet så smått å reise «fast» på 4-5 Derbykamper per sesong fra og med 2005.

Hvor mange turer det har blitt har jeg ikke noe tall på, men antall offisielle førstelagskamper med Derby County passerte kuriøst nok et jubileum med 100 under supporterklubbens fellestur, for øvrig en borteseier mot Preston North End. Med pre-season-, junior- og reservekamper er tallet på 114, hvorav 62 er på Pride Park.

Totalt i Storbritannia har det blitt 160 kamper på 76 forskjellige stadioner, med 105 forskjellige klubber. Vi reiser som regel på to Derby-kamper

når vi reiser over, og da må vi jo fylle dagene i mellom med fotball. For øvrig med alt fra Manchester City til Dulwich Hamlet eller Ellistown & Ibstock United.

Har du noen høydepunkter fra din supporterkarriere, som du ønsker å trekke fram?

Å bli kåret til årets supporter av SBF vil naturligvis være der oppe, men å bli kåret til årets internasjonale supporter av Derby County ved to anledninger har også hengt høyt. Mitt «friår» hvor jeg hadde sesongkort på Pride Park og reiste på samtlige bortekamper mens jeg tok en mastergrad i Sport Management ved Loughborough University er vel det største høydepunktet som supporter. Det var alltid en drøm å følge laget en hel sesong, noe jeg ikke ville vært foruten. At jeg med på «lasset» fikk en utdanning og med meg en kjæreste som etter hvert har blitt min kone og nå mor til kommende generasjon Derbyfans i Høvring-familien, så skal jeg ikke klage. Besøk fra klubbens egen kanal, RamsTV, med tre personer i tre dager for å lage reportasje om mitt forhold til klubben var også stort. Innslaget har dog ikke kommet på «lufta» hos klubben ennå, så den venter vi fortsatt i spenning på.

En annen spesiell ting som gjerne må trekkes fram i fremtiden er når vi tar Guinness Verdensrekord i største samling fotballkrus. Sammen med Knut «the Baker» Lundberg i Kopervik samler vi på fotballkrus hvor enn vi reiser på kamper, og for øvrig hvor enn våre venner drar av gårde, og med omtrent 450 krus fra forskjellige klubber ligger vi cirka 50 krus fra å nå minimumskravet vi fikk da vi søkte Guinness, til tross for at det ikke finnes noen verdensrekord allerede. Følg oss gjerne i jakten på «The Baker's Football Mug Collection» på Facebook.

Hvordan opplevde du 2017/18-sesongen, som nok en gang ble en nesten-sesong med tap i Play Off-semifinalen?

Man sier ofte "a game of two halves". Dette ble en sesong «of two halves», hvor vi etter en relativt svak og skuffende start virkelig kom i siget og lå særdeles godt an rundt jul og nyttår. Derfra og ut var det et eneste langt slep og slit med uavgjort

og dårlige resultater, men vi falt liksom aldri helt av, og tok heller aldri oss selv i nakken. På «merkelig» vis klamret vi oss til en plass i playoffen, men igjen; en god start ble fulgt opp av en dårlig fortsettelse, og det ble altså aldri noen Wembley-tur på oss i 2018.

Derby hadde jo sin storhetstid tilbake på 70-tallet med både seriemesterskap og god innsats ute i Europa. Har du tro på at noe lignende kan skje igjen? Eller for å si det på en annen måte – tror du Derby kan «ta en Leicester» en gang i fremtiden?

Tro er kanskje litt kraftig uttrykk, men håpet er der selvsagt. Det er vel det vi lever for. Foreløpig har vi mer enn nok med å bare komme oss ut av Championship, men det er klart det er dét vi drømmer om. Hvor realistisk det er, kan vel diskuteres, men om Leicester kan, så kan vi. Vi trodde jo Nigel Clough skulle kunne ta oss inn i en ny æra, uten at vi trenger å nevne så mye mer om det. Så kom Steve McClaren og vi hadde trua. Så kom den ene etter den andre, og vi stiller oss vel bak med en slags håpløs optimisme hver gang. En gang må vi vel treffe vi også??

Derby har skiftet manager relativt hyppig de siste sesongene. Har du tro på mer stabilitet nå som Frank Lampard har tatt over roret, og hvilke endringer tror det den tidligere Chelsea-stjernen vil innføre?

Som nevnt hadde vi trua på Nigel Clough. Han fikk tid, men ikke til så mye mer. Så kom McClaren som fikk ting til, men ble stormannsgal. Da Paul Clement kom som ubeskrevet blad trodde vi på kontinuitet og klubbeieren lanserte ham som en ny Sir Alex Ferguson for Derby. Nigel Pearson, Steve McClaren igjen. Så kom Gary Rowett og vi tenkte at dette virkelig stemte godt. Så stikker han til Stoke, og vi må ut på jakt igjen.

Mange trauste gamle navn ble kastet i hatten, men heldigvis valgte vi å ta en sjanse og gå litt nye veier. Frank Lampard var en gudbenådet midtbanespiller, og virker som en veldig oppgående og likandes type. Forhåpentligvis kan vi få litt mer ungt, friskt og spennende blod inn i rekkene, og både fart og spenning i spillet.

Så lenge vi får innsats, aggressivitet og vilje til å angripe så er vi vel fornøyde. Om det så også skulle fungere blir det enda bedre. Lampard har ikke fått noe ultimatum om opprykk, men har selv uttalt at opprykk er målet når de samles til pre-season i juli. Og det skal det være hele sesongen. På grunn av tidligere managers sløsing med pengeboka sitter nok ikke sedlene like løst ved denne korsveien, men det er vel ofte i nøden at man finner oppskriftene. Vi har fortsatt mer enn nok gode fotballspillere på blokka, og konkurransen i the Championship har vel aldri vært enklere. Med «enkel» menes da at det er særdeles få som utpeker seg som klare favoritter, foruten kanskje Aston Villa (forutsatt at de får orden på økonomien) og West Bromwich. Skal Derby County noen gang komme seg ut og opp i Premier League må det nesten bli i 2018-19!!

Hva synes du om Derby som by, og har du noen favorittpuber eller faste steder du frekventer på matchdagene?

Derby er en typisk engelsk Midlands-by. Sammen med resten av byene i området er det jo ingenting som tilsier at nordmenn skal reise dit som turister, men så er det denne fotballen som drar oss. Et kompakt sentrum, med gåavstand til det

meste - så også stadion fra togstasjonen. Mange overnattingsmuligheter, flust av restauranter, og et veldig stort shoppingsenter midt i sentrum, om man skulle ha en bedre halvdel å ta med seg.

Shoppingsenteret er dog et sted vi sjelden er innom på fotballtur, og på matchdag er vel puben Neptune et fast stoppested. Full av Derbyeffekter på veggene både inne og ute, og tettpakket med lokale fans. Selv har jeg ofte «ærend» på stadion, og etter sesongen som student var jeg ofte innom McFarland's Bar, som er en «suite» inne på stadion, hvor man får tak i både mat og drikke, mens man gjerne blir underholdt med gamle Derby-helter før og etter match. Tidligere var det også fast tradisjon å dra innom kinarestauranten Hong Shing etter kamp - en restaurant hvor tiden hadde stått stille siden 70-tallet. Etter hvert kjente betjeningen oss så godt at vi ikke fikk menyen lenger, da de visste hva vi skulle ha. Dette gjerne etter 4-5 måneders mellomrom!

Har du noen synspunkter på SBF og den jobben organisasjonen gjør for tilhengere av engelsk fotball i Norge?

Jeg synes SBF gjør en viktig jobb for tilhengere av engelsk fotball i Norge, og selv vil jeg også

skryte til de mange andre supporterklubbene. Selv om vi aldri kommer til å bli enige om det klubbmessige, kan vi være enige om at denne «galskapen» er noe vi har til felles og som gjerne også bør dyrkes på den måten det gjør. Som bosatt i Kopervik på Karmøy, her vest i havet vil det selvsagt være utfordrende da «alt» foregår i eller rundt hovedstaden, uten at dette er noen form for kritikk. Det er jo tross alt der det er flest folk, og det som er et naturlig samlingspunkt. Jobben SBF gjør og har gjort i forhold til å profilere engelsk fotball i Norge skal ikke undervurderes, men vi er kanskje litt kjappe med å ta det for gitt. Uansett er det ikke verre enn at vi kan si «heldigvis» ble det engelsk fotball. Den måten så mange av oss har forelsket oss i det vakre spillet, og i så måte alskens forskjellige klubber «over there» er bare helt herlig, og en interesse jeg aldri ville ha vært foruten!

Sven Ole gir alt for Derby County og her ser vi han som spiller under en tidligere supportercup.

SBFs SOMMERNØTTER

▶ AV: TOR SANDØ

1. Hvilken klubb hadde flest utenlandske spillere i troppen i siste Premier League-sesong?
2. Yngste og eldste spiller i Premier League siste sesong?
3. Hvem ble toppscorer og i de fem øverste divisjonene i England siste sesong?
4. Hvilke to spillere fikk to røde kort i siste Premier League-sesong og hvilke fikk tre i siste Championship, League One og League Two-sesong?
5. Hvem vant siste sesongs Checkatrade Trophy?
6. Hva er avstanden mellom fotball-stadionene Goodison Park og Anfield i Liverpool, Old Trafford og Etihad Stadium i Manchester, White Hart Lane og Emirates i London, Celtic Park og Ibrox Stadium i Glasgow og St. Andrews og Villa Park i Birmingham?
7. Hva var spillertroppen til England under VM i 1966, med draktnummer og klubber?
8. Hvilke kamper var på den første tippkupongen til Norsk Tipping 13. mars 1948?
9. Første spiller som ble solgt for over £100 000, £1 million, £10 millioner, og £100 millioner.
10. De fem raskeste spillerne i Premier League sesongen 2017/18 (toppfart)?
11. Første Tippkamp på NRK var Wolverhampton vs Sunderland 29. november 1969. Men hva var den siste i NRK-regi (Premier League)?
12. Hvem har flest landskamper og mål for England, Wales og Skottland?
13. Hvem vant FA Youth Cup siste sesong?
14. Hvilke nordmenn spilte i engelsk fotball sesongen 2017/18?
15. Nevn de tre spillerne med flest ligakamper for Coventry City?

Svarene på årets sommernøtter finner du på side 36

HØSTENS HJEMMEKAMPER NATIONS LEAGUE

NORGE - KYPROS

TORS DAG 6. SEPT. KL. 20:45

NORGE - SLOVENIA

LØRDAG 13. OKT. KL. 18:00

NORGE - BULGARIA

TIRSDAG 16. OKT. KL. 20:45

KJØP BILLETT HER:

ticketmaster.no

bama
HOVEDSPONSOR

TORE GJERDINGEN (52) – DEN GLOBALE BANEHOPPEREN MED BOSTED I MELAKA I MALAYSIA

AV: RAY TØRNKVIST

Banehoppere er det blitt mange av etter hvert. Populariteten øker hvert år, og det ser ikke ut til at veien til Balløya er lenger enn til den lokale matbutikken for mange av oss. Denne karen, derimot, bor på den andre siden av jordkloden, men er like ivrig som de fleste av oss andre og er stadig på farten og besøker baner og ser sitt favorittlag Derby County i England. Han har nå besøkt 104 baner på Groundhopperlista. Hvordan er det mulig, og hvem er han? Vi tok en prat og fikk høre ting som bør være til stor inspirasjon for oss andre til å besøke nye og gamle baner.

Ja, Tore, dette er unikt, du er jo unik. Hvordan startet dette? Det er jo reiser rundt jorda mange ganger dette i årenes løp.

Jeg er en vanlig gutt fra Skammestein, som ligger like ved Beitostølen og noen få mil fra Fagernes. Jeg er født i 1966, så jeg fikk med meg gullalderen for oss supportere slik jeg ser det. Tippekampen var jo alltid klokka fire, og med en bror som var Leeds-fan ble det motvekt og Derby County for meg. Vi var som fotballgutter flest, og det gikk i Shoot og Match og BBC. Jobb, bosted og bil skifter man, men ikke klubb. Hverken min bror eller jeg har gjort det. Jeg har bodd mye rundt i verden og har fulgt laget så godt jeg kan «live», og nå senere mye også på nett.

Når var det du kom deg over for å se ditt Derby County for første gang?

Det var ikke før i 1987, men jeg hadde fulgt med i mange år. Drømmen oppfylt da jeg jobbet i militæret på Bardufoss og tjente egne penger. Fikk med meg 2-1 over Leeds United, som sikret oss opprykk, men den neste kampen ble det tap for Reading på gamle Elm Park og seier i siste kamp mot Plymouth. Jeg var på denne tiden allerede medlem i den norske supporterklubben

og hadde også en kontaktperson, Ernie Hallam, som hjalp til med billetter og liknende på mange turer og sesonger.

Du ble så stor fan at du noe senere flyttet over for å se favorittlaget ditt?

Både ja og nei. Jeg startet å studere på Salford universitetet i Manchester. Dette med førte til at jeg hadde sesongkort på Baseball Ground i to sesonger. Det tredje året ble det mest studier og sporadiske kamper når jeg hadde tid. Jeg fikk mange fine kamper med Goddard og Saunders på topp, med resultater som 6-0 hjemme både mot Sunderland og Manchester City. Jeg kan også nevne 1-7 mot Liverpool, så det er aldri kjedelig å være Derby-tilhenger - det er helt sikkert.

Du kom da hjem, men interessen var ikke over?

Nei, men jobb i Nordsjøen og senere flytting til Vietnam og Filippinene og senere Malaysia gjorde at det ble lenger mellom hver livekamp i England. Jeg fikk vel én eller to pr sesong. Det kan nevnes at jeg startet supporterklubb for Derby på Malaysia, som fortsatt er oppe og går. Nå ble det jo også mye lettere når internett kom på banen. Kontakten med andre har du hele tiden.

Nå er det vel vanlig vi over 50 har barn som holder med samme klubb som far?

Det skulle jeg ønske, men både sønn og datter er glade i Liverpool. Dette er ting en må godta, og med en Leeds-bror, så er jeg eneste Derby-fan i familien, men desto mer interessert enn gjennomsnittet.

Årene gikk, men interessen ble ikke noe mindre?

Nei, vi flyttet i 2007 til Doha i Qatar, og om det høres ut som langt borte, er det bedre med hensyn til tidssoner og reisevirksomhet. Litt

mindre arbeidspress gjorde også at jeg kunne reise mer i tillegg til lokal fotball i Qatar.

Jeg hadde en riktig fin groundhoppertur i 2010 med min sønn som da var 9 år. Vi fikk med oss 13 kamper på 13 dager, og fikk sett både stort og smått. Dette inkluderte selvsagt Derby, men også storoppgjør som Manchester United- Bayern München og Liverpool mot Benfica. Dette var det som virkelig gjorde meg til en banehopper. Både stort og smått er like moro og interessant. Jeg har siden 2012 sett enten Champions League-, Europa League-, eller Supercupfinalen. Det er store kontraster til Cowdenbeath i Skottland, men dette er en av grunnene til at groundhopping er så moro.

Du har tydeligvis ikke glemt familien oppi alt dette, Tore?

Nei da, dette går fint. Vi var på VM i 2014 og fulgte Belgia til kvartfinalen, og vi var på EM i 2016 sammen. Kona bruker ord som betyr «litt mer interessert en vanlig», og det er jo også riktig. For meg er det variasjonen og intensiteten som betyr mest. Du kan som tilskuer være en av 100 000 eller i en gruppe på 50 til 100, og det er allsidigheten som gjør det hele gøy. Ingen for små og ingen for store.

Senere bodde du nok en gang i Storbritannia?

Vi bodde fra 2012 i Aberdeen i Skottland. Vi var der i tre år i forbindelse med jobb, og dette ga meg muligheten til å følge Skotsk fotball veldig tett. Det er fantastisk fascinerende med alle disse mindre klubbene. Vi var i denne perioden nærmere England og fikk med FA Cup-finaler i begge land. Jeg bor ikke der nå lenger, men jeg ble bare enda mer bitt av basillen til å besøke nye baner, men selvsagt... Derby er alltid første prioritet.

Dette er jo en utrolig fotballreise med lange avstander både til hjemsted og til kamper. Hva er din favorittkamp du har vært på av alle disse kampene?

Selvsagt de kampene med Derby jeg har sett på hjemmebane, og spesielt lokaloppgjørene mot Nottingham. Den kanskje aller beste kampen er Belgia mot USA i VM 2014, med ubeskrivelig stemning og flott spill fra begge lag.

Du er jo en riktig groundhopper. Hvilken bane er den beste og den som har gjort inntrykk?

Derby er jo den beste, men bortsett fra det er banene i Skottland fantastiske. Hearts med sin bratte tribune som Valencias Mestalla, og Brechin eller trebenkene i Cowdenbeath med motorsykelbane i tillegg. Det er vanskelig og plukke ut én, men disse er fantastiske - særlig når store lag som Celtic og Rangers kommer på besøk. Jeg kan også nevne Mainz i Tyskland - både den gamle og nye. De synger You Never Walk Alone bedre enn på Anfield, og det er en stor opplevelse på kamp.

Hvor mange kamper ser du sånn ca. pr sesong nå med den avstanden til Storbritannia?

Jeg prøver på 20-25 kamper i utlandet totalt. Jobb, familie og avstand krever sitt. Ellers tror jeg at tallet hadde vært 40-45 kamper. Det planlegges stadig for å få til nye turer.

Groundhopping - hva er spesielt? Er det kampen, banen eller antall?

For meg som er litt over middels interessert er det totalopplevelsen av alt. Det er banen og spillet, og en identifiserer seg mer med de klubbene en har sett også. Nivået og variasjonen er også en fascinerende ting. Jeg vil alltid være interessert i dette som veldig mange andre er. Det er livet.

Dette var en fantastisk historie om groundhopperen fra Valdres som tok fotballverdenen med storm. Bevisene er helt klare på at avstander og tidssoner har lite og si for fotballhistorier. Sitter du på en flyplass og flyet er litt forsinket, så tenk på Tore. Han har tusenvis av mil til kamp, men har fått det til som en hobby i sitt liv alikevel.

BANEHOPPERE ETTER SESONGLUTT 2017/2018

Navn	Favorittlag	Sted	Stadionbesøk
Ray Tørnkvist	Leeds United	Oslo	203 baner
Steinar Tungen	Leeds United	Dombås	203 baner
Frode Trolsrud Berg	Tottenham Hotspur	Tranby, Lier	197 baner
Odd Hanstvedt	Arsenal	Kalandseidet	195 baner
Ola Toftaker	Stoke City	Lørenskog	192 baner
Geir Ove Nese	Manchester City	Vilnius	174 baner
Knut Aasland	Manchester City	Evje	166 baner
Karl Yngvar Øvensen	Hibernian	Lier	155 baner
Vegard Størseth Holberg	Leeds United	Buvika	146 baner
Anders Johansen	Non League	Drøbak	142 baner
Jan Sigurd Eike	Liverpool	Stavanger	130 baner
Vidar Eilertsen	Leeds United	Langhus	129 baner
Einar Kvande	Liverpool	Surmadal	126 baner
Trond Fuhre	Birmingham City	Oslo	123 baner
Vidar Svendsen	Tottenham Hotspur	Kristiansand	117 baner
Arild Svardal	Liverpool	Fyllingsdalen	116 baner
Bjarte Wilhelm Hjartøy	Middlesbrough	Fyllingsdalen	116 baner
Kjell Morten Hjartøy	Arsenal	Bergen	115 baner
Rolf Brown	Manchester City	Oslo	113 baner
Stefan Holmström	Aston Villa	Umeå	112 baner
Sven Arthur Ljosland	Manchester City	Kristiansand	111 baner
Joakim Bergqvist	Queens Park Rangers	Umeå	110 baner
Inge Haug	Ipswich Town	Kongsvinger	107 baner
Trond Andersson	Leeds United	Laksevåg	106 baner
Trond Brenna	Manchester United	Oslo	106 baner
Tore Gjerdingen	Derby County	Melaka	104 baner
Per-Gunnar Nilsson	Manchester United	Kristianstad	103 baner
Tony Halsall	Bury	Evje	103 baner
Atle Husom	West Ham United	Lillehammer	102 baner
Atle Syversen	Tottenham Hotspur	Oslo	101 baner
Henrik M Høyer	Middlesbrough	Kongsberg	101 baner
Tor Jørgen Svanberg	West Ham United	Oslo	100 baner
Tom Ovnerud	Manchester United	Stavanger	99 baner
Tore Berntsen	Queens Park Rangers	Haugesund	98 baner
Rune Dahl	Manchester United	Oslo	98 baner
Inge Haagensen	Derby County	Leknes	98 baner
Stian Offerdal	Rangers	Sunddalsøra	96 baner
Kjell Skjerven	Leeds United	Leeds/Vik i Sogn	95 baner
Larry Rothschild	Crewe Alexandra	Arendal	94 baner
Tom Morken	Ipswich Town	Bergen	94 baner
Finn Morten Steen	Derby County	Porsgrunn	93 baner
Ståle Johannesen	Manchester United	Oslo	93 baner
Bent Uvaag Johansen	Celtic	Oslo	92 baner
Gaute Lyster	Manchester City	Stavanger	86 baner
Petter Johan Pettersen	Liverpool	Bergen	84 baner
Terje Bringsli	Manchester United	Sandefjord	84 baner
Øyvind Werrum	Derby County	Tønsberg	84 baner
Kjell Åvandal	Egersunds IK	Egersund	83 baner
Jan Henry Halvorsen	Ipswich Town	Porsgrunn	82 baner
Kjell Skram	Manchester United	Sarpsborg	79 baner
Bjørnar Nyland	Manchester United og Oldham Athletic	Lillehammer	78 baner

Bjørn Tore Tvedt	Blackpool	Bergen	78 baner
Rune Vibeto	Leeds United	Ulefoss	76 baner
Camilla Hanstvedt	Liverpool	Kalandseidet	75 baner
Jakob Kårhus	Blackburn Rovers	Nedre Vats	73 baner
Knut Toresen	Leeds United	Terråk	73 baner
Nils Johan Dahl	Derby County	Gjettum	73 baner
Dag Håkon Hellevik	Queens Park Rangers	Trondheim	71 baner
Kenneth Glesnes	Manchester United	Oslo	71 baner
Robert Seim	Manchester City	Oslo	71 baner
Leif Konrad Borsheim	Tottenham Hotspur	Oslo	70 baner
Andreas Hellmann	Leeds United	Oslo	69 baner
Frank Roger Orefellen	Manchester United	Moss	68 baner
Geir Ingvald Jacobsen	Ipswich Town	Hamar	68 baner
Nils Vanebo	Manchester City	Namnå	68 baner
Oscar Christoffersen	Liverpool	Oslo	68 baner
Alf Helge Repstad	Sunderland	Søgne	65 baner
Jeppe Strømseng	Arsenal	Hosle	65 baner
Kjell Christiansen	Stoke City	Vøyenenga	65 baner
Arne Karlsen	Derby County	Rykkinn	64 baner
Jørn Strømseng	Arsenal	Hosle	64 baner
Svein Terje Måland	Tottenham Hotspur	Stavanger	64 baner
Jarle S. Bakke	Leeds United	Skien	62 baner
Peter Bergfall	Arsenal	Trondheim	62 baner
Bjarte Vik	Manchester United	Rong	61 baner
Jan Erik Skytte	Leeds United	Lillestrøm	61 baner
Håvard Krey Hansen	Preston North End	Silsand	61 baner
Mikal Haugen	Preston North End/Rangers FC	Kristiansand	61 baner
Vinjar Vikanes	Manchester United	Ulsteinvik	61 baner
Olav Ramstad	Rochdale	Oslo	60 baner
Stein Håkon Nes	Sunderland	Bergen	60 baner
Stine Marie Barsjø	Manchester United	Moss	59 baner
Gaute Rossvoll	Queens Park Rangers	Hamar	58 baner
Håvard Jektnes	Lewes	Stavanger	58 baner
Lasse Hjelle	Leeds United	Bergen	58 baner
Richard Aas	West Ham United	Moss	58 baner
Simon Heier	Manchester United	Rakkestad	58 baner
Knut Ola Jonsrud	West Bromwich Albion	Oslo	57 baner
Norman Gjerdingen	Liverpool	Doha	57 baner
Christoffer Nygaard	Tottenham Hotspur	Sandnes	56 baner
Hans Brodshaug	Liverpool	Feiring	56 baner
Bjørn Arne Smestad	West Ham United	Oslo	55 baner
Kurt Åsen	Leeds United	Nesttun	55 baner
Ole Kristian Holter	Arsenal	Lørenskog	55 baner
Svein Nilssen	Stoke City	Skui	55 baner
Fredrik Eriksen	Tottenham Hotspur	Oslo	54 baner
Kenneth Tidemann	Blackburn Rovers	Levanger	53 baner
Odd Arve Gulliksen	Liverpool	Skotselv	53 baner
Tor-Arne Andersen	Sheffield Wednesday	Sarpsborg	53 baner
Pål Eilertsen	Leeds United	Langhus	52 baner
Svein Erik Kristiansen	Liverpool	Bodø	52 baner
Frank Østerås	Manchester United	Oslo	51 baner
Stig A. Vangsnes	Wolverhampton Wanderers	Oppegård	51 baner

Supporterklubber FOR BRITISKE LAG

ALDERSHOT TOWN
kontakt@aldershot.no
www.aldershot.no

ARSENAL
kontakt@gunners.no
www.gunners.no

ASTON VILLA
ingolf.olsen@gmail.no
www.villans.no

BARNET
bfcon@bfcon.net
www.bfcon.net

BIRMINGHAM CITY
martin@bskn.info
www.bskn.info

BLACKBURN ROVERS
espen.sjetne@gmail.com
www.brsn.no

BOLTON WANDERERS
eirik.titland@gmail.com
www.boltonsupporter.net

AFC BOURNEMOUTH
andre.fayen@dahl.no
www.afcbournemouth.no

BLYTH SPARTANS
blythnorway@gmail.com
www.facebook.com

BRENTFORD
robin.hesmyr@gmail.com
www.facebook.com

BRIGHTON & HOVE
post@theseagulls.no
www.theseagulls.no

BURNLEY
henmathi@online.no
www.facebook.com

BURY
post@bury.no
www.bury.no

CARDIFF CITY
torstein.sundsford@gmail.com
ww.ccsc.no

CELTIC
leder@cscn.no
www.cscn.no

CHELSEA
leder@chelsea.no
www.chelsea.no

CHELTEMHAM TOWN
post@cheltenham.no
www.cheltenham.no

CRYSTAL PALACE
post@crystalpalace.no
www.crystalpalace.no

DERBY COUNTY
sveno@derbycounty.no
www.derbycounty.no

EVERTON
helge@evertonfc.no
www.evertonfc.no

EXETER CITY
kristoffer@cruisespesialisten.com
www.exeter.no

FOREST GREEN ROVERS
hunn@live.no
www.facebook.com

FULHAM
p.jaeger.jakobsen@gmail.com
www.ffcnorway.no

HIBERNIAN
k-yngo@online.no
www.facebook.com

HUDDERSFIELD TOWN
norwayterriers@outlook.com
www.huddersfield.no

IPSWICH TOWN
post@ipswich.no
www.ipswich.no

LEEDS UNITED
anders@leedsunited.no
www.leedsunited.no

LEICESTER CITY
per.arne@notoddenfk.no
www.facebook.com

LIVERPOOL
post@liverpool.no
www.liverpool.no

LUTON TOWN
haldisaase@live.no
www.luton.no

MACCLESFIELD TOWN
macc@online.no
www.facebook.com

MANCHESTER CITY
soensteb@online.no
www.manchestercity.no

MANCHESTER UNITED
medlem@united.no
www.united.no

MILLWALL
svensberger@gmail.com
millwallnorge.no

NEWCASTLE UNITED
frode@newutd.no
www.newutd.no

NORWICH CITY
momork@online.no
www.facebook.com

NOTTINGHAM FOREST
skogvokteren@gmail.com
www.skogvokteren.no

PORTSMOUTH
joakim.ellingsen@gmail.com
www.pompey.no

QUEENS PARK RANGERS
qprkaare@hotmail.com
www.qpr.no

ROCHDALE
norwayspotland@gmail.com
www.facebook.com

SCARBOROUGH ATHLETIC
scarbare@gmail.com
www.facebook.com

SHEFFIELD UNITED
sheffield_utd@hotmail.com
www.scandinavianblades.webs.com

SOUTHAMPTON
post@southampton.no
www.southampton.no

STOKE CITY
runar.kvernen@gmail.com
www.stoke.no

SUNDERLAND
sthaako@online.no
www.sunderland.no

SWANSEA CITY
styret@swanseacity.no
www.swanseacity.no

TOTTENHAM HOTSPUR
kontakt@tottenhamsvenner.no
www.tottenhamhotspur.no

WEST BROMWICH ALBION
hensk@online.no
www.baggies.no

WEST HAM UNITED
erik@scandinavianhammers.com
www.scandinavianhammers.com

AFC WIMBLEDON
endre.kleiven@gmail.com
www.facebook.com

WOKING
roland.sannes@gmail.com
www.rolandsannes.wordpress.com

WOLVERHAMPTON WANDERERS
kontakt@vikingwolves.com
www.vikingwolves.com

KONTAKTKLUBBER

CHARLTON ATHLETIC
casnorway@hotmail.com
www.facebook.com

COVENTRY CITY
jorg@nannestad.org
www.facebook.com

FLEETWOOD TOWN
martin.steinkopf@hotmail.com
www.facebook.com

PETERBOROUGH UNITED
hakon.rolstad.nilsen@gmail.com
www.facebook.com

LEYTON ORIENT
mail@orientsupporter.com
www.facebook.com

SUPPORTERCUPEN 2018: **ENDELIG IPSWICH!**

► AV: ANDERS CHRISTENSEN

For fjerde gang ble Supportercupen arrangert på Skeids hjemmearena Nordre Åsen i Oslo. Den 28. supportercupen i rekken ble denne gang avholdt lørdag 9. juni i strålende solskinn, som det med få unntak har pleid å være.

Spørsmålet mange stilte seg var om Liverpool nok en gang skulle greie å hente hjem trofeet, slik de gjorde det både i 2015, 2016 og 2017. Det skulle etter hvert vise seg å bli langt tøffere for the Reds å gjenta bedriften denne gangen, for til slutt var det Championship-klubben Ipswich Town som trakk det lengste strået og tok hjem den gjeve pokalen. Faktisk var the Tractor Boys svært nære å kopiere Liverpools bedrift fra 2016 – med triumf både i hovedturneringen og i juniorcupen. I sistnevnte ble det imidlertid knepent tap for West Ham United i finalen.

Supporterunionen for britisk fotball har opp gjennom årene gjort mye for sine medlemmer – det være seg sosiale arrangementer med eks-spillere, quizer, fellesturer til balløya, promotering av supporterklubber i mediene og mye annet. Likevel er det nok Supportercupen som står igjen som det mest synlige symbolet på det vi jobber for. Her møtes supportere fra klubber i Premier League, Skottland, Championship og enda lengre ned i divisjonssystemet til vennskapelig men konkurransepreget forbrødring. Ambisjonsnivået varierer nok også veldig fra klubb til klubb. Mens noen gjør alt de kan for å vinne turneringen, er deltagelsen og det sosiale aspektet det viktigste for andre. Uansett, så skal det være plass til alle, og det håper og tror vi at vi har fått til. Som allerede nevnt, så hadde vi

nok en gang værgudene med oss, selv om det kanskje var i varmeste laget for enkelte utover dagen. Høy solfaktor (?) var det heller ingen ulempe å ta i bruk denne strålende lørdagen.

Med de erfaringene vi har gjort fra tidligere år, og med en særdeles stabil og solid stab på plass, lå forholdene nok en gang til rette for at Supportercupen ble akkurat det vi velger å kalle den – årets vakreste eventyr. Staben bestod av supportercupleder Trond Fuhre, Ray Tørnkvist, Finn Morten Steen, Harald Unhjem, Tor Sandø og Anders Christensen fra SBF, tidligere SBF-styremedlem Bent Uvaag Johansen, Øyvind Bråten (leder for sekretariatet), Arnfinn Danielsen (speakertjenesten), Geir Andersen (dommeransvarlig) og Nittedal Røde Kors. Skeid stilte også som vanlig mannsterke og sørget for at både sult og tørste kunne slukkes med ferske rundstykker, vaffer, pølser, hamburgere, is, brus og hva nå man enn kunne ønske seg for å kunne yte maksimalt.

Turneringen har tradisjonelt sett blitt arrangert den første helgen i juni, noe som også var planen i år. Men fordi Skeid ikke fikk flyttet sin oppsatte

hjemmekamp, måtte vi utsette den med én uke. Kanskje var også dette mye av grunnen til at det ble vanskeligere å få inn de 36 lagene vi ønsket denne gangen, så derfor endte vi til slutt opp med 32 lag fordelt på 24 medlemsklubber. Tottenham Hotspur er alltid trofaste støttespillere i SBF-sammenheng og stilte i år med hele fire lag, mens Manchester United stilte med tre. Arsenal, Chelsea og Ipswich stilte med to lag hver. Celebre gjester har også hatt for vane å dukke opp når Supportercupen arrangeres, og i år var intet unntak. Leeds United hadde i år invitert tidligere storspiller Mel Sterland til Nordre Åsen. Høyrebacken med én landskamp for England spilte fast Leeds-laget som vant ligatittelen i 1991/92-sesongen, og hadde ellers en lang karriere med fartstid i både engelsk og skotsk

Finaleresultater i Supportercupen fire siste år:

2015: Arsenal 1 vs Liverpool 1	0–2
2016: Tottenham 1 vs Liverpool 1	0–1
2017: Liverpool 1 vs Manchester United 1	1–0
2018: Chelsea 1 vs Ipswich 1	1–1 (2–4 straffer)

toppotball med kamper for blant annet Sheffield Wednesday og Glasgow Rangers. Mens Sterland var på plass som supporter fra sidelinja, var det en annen gammel kjenning som dukket opp som deltager for sin tidligere klubb – nemlig Claus Lundekvam, som i årets turnering var med for Southampton. Den gamle landslagskjempen har også vært med tidligere, men da i tospann med Colin Hendry for et sammensatt TV2-lag for et par år tilbake. Ville det gå bedre denne gangen? Og som i fjor var også landbruksminister Jon Georg «Goggen» Dale med for Tottenham, så «stjernene» var så absolutt med på å kaste sin glans over Supportercupen nok en gang.

Men la oss starte med de yngste – Supportercupens juniorturnering for spillere i alderen 10-13 år. Dette er et viktig tiltak for SBF fordi dette bidrar til å bygge opp interessen for arrangementet for fremtidens deltagere. Turneringen ble spilt på gressbanen ved siden Skeids hovedanlegg, og i år var det fem påmeldte lag: Liverpool, West Ham United, Ipswich Town, Tottenham og Manchester United. Det skulle først spilles en serie der alle møtte hverandre én gang før de to beste lagene skulle møtes i finalen og nummer tre og fire i bronsefinalen. Både West Ham og Liverpool var vunnet juniorcupen tidligere, mens fjorårvinnerne Exeter City denne gangen ikke greide å stille lag. Innledningsvis var det tydelig at The Hammers hadde seriøse hensikter med 7-1 over Manchester United i første kamp, og deretter 3-0 over Liverpool. Og med 6-0 over Ipswich og 3-1 over Tottenham var det aldri noen tvil om hvem som ville vinne gruppespillet. Kampen om andreplassen ble imidlertid langt mer spennende, og med 1-0 over Liverpool i en tett og spennende kamp, var det til slutt Ipswich som skulle få en ny sjanse mot West Ham i finalen. Og med 6-0 i gruppespillet var det nok mange som trodde på en enkel seier til London-laget i finalen, men fotball har heldigvis aldri vært enkel matematikk, og finalen ble en meget jevnspilt og nervepirrende affære. Ipswich-spillerne ga denne gangen West Ham kamp til døra, men til slutt var det The Hammers som trakk det lengste strået og vant 1-0 etter et flott kontringsmål.

I bronsefinalen ble det 2-1-seier til Liverpool over Tottenham.

Hovedturneringen startet kl 9 og morgenen, og med finaletidspunktet satt til kl 17, var det klart for en lang dag med mye fotball både for deltagere, supportere og arrangører. Med en hetebølge hovedstaden visstnok ikke hadde sett siden 1947, var det derfor viktig å få i seg nok av både fast og flytende føde underveis. Liverpool, som vant turneringen de tre siste årene, stilte nok en gang i favorittsjiktet, men før eller siden måtte seiersrekka stoppe. Ville det skje denne gangen? Det var i hvert fall mange klubber som var ute etter å ta den røde skalpen, og innledningsvis var det noen som utmerket seg. I tillegg til Liverpool, gikk både Chelsea, Aston Villa, Leeds, Tottenham og Manchester United 3 gjennom gruppespillet uten poengtap. Andre gruppevinnere var Ipswich og Burnley, mens toerlagene som gikk videre var Manchester City, Manchester United, Arsenal 2, Southampton, Ipswich 2, Wolverhampton, Celtic og Bolton. Men som man ofte har sett før, så er det ikke alltid det er de som brenner av mest krutt i starten som står løpet best ut.

Chelsea, som var ett av lagene som imponerte mest i gruppespillet, fortsatte å torpedere sine motstandere i åttedelsfinalen, der de feide over Ipswich sitt andrelag med imponerende 6-1. Liverpool, Ipswich og Tottenham vant også sine kamper med overbevisende spill og solide sifre, mens noen av kampene ble av det mer nervepirrende slaget. Mest spennende var kanskje oppgjøret mellom Celtic og Leeds, som Yorkshire-laget til slutt vant på straffer. Manchester Uniteds tredjelag gikk også seirende ut av et underholdende lokallerby med 3-2 mot City, mens Uniteds førstelag og Bolton gikk videre etter tette og spennende oppgjør.

I kvartfinalen var det duket for en virkelig godbit av en kamp, med et fremadstormende Chelsea-lag mot trippelvinner Liverpool, og denne gang var det over og ut for de røde etter at Londonklubben vant med 2-1. Tottenham, som har lange og gode tradisjoner i Supportercupen, måtte ha

straffer for å tukte et sterkt Bolton-lag, mens Ipswich overrasket med å slå Manchester Uniteds førstelag med solide 3-1. De røde djevlene hadde imidlertid flere ess i ermet, og deres tredjelag ble det siste laget til å nå semifinalene med 1-0 over Leeds.

I første semifinale var det klart for nabooppgjør mellom Tottenham og Chelsea, og kampen skulle vise seg å bli svært så jevnspilt. De blå hadde brorparten av banespillet og de fleste sjansene, men Tottenham kjempet godt og ga London-naboen knallhard kamp helt inn til døra. Etter 20 minutter sto det 1-1, og dermed skulle det hele avgjøres fra krittmerket. I en god straffesparkkonkurranse var det til slutt Chelseas keeper som ble den store helten med sine avgjørende redninger, og dermed var Chelsea klare for sin aller første finale i Supportercupen. Selv om Ipswich også har gjort det brukbart tidligere, blant annet med en tredjeplass for to år siden, har de liksom aldri vært å regne blant de aller største favorittene. Ei heller i år, men nå var det ting som tydet på at The Tractor Boys var på god vei til å bli turneringens store positive overraskelse. I semifinalen mot Manchester United 3 var de også det klart beste laget, og anført av tidligere Rosenborg- og Strindheim-spiller Ronny Støbbakk, vant de til slutt fortjent med 3-1. Dermed var både Ipswich og Chelsea klare for sin aller første finale i turneringen. I bronsefinalen slo Manchester United Tottenham 7-6 på straffer.

Dermed var det til slutt duket for to finaledebutanter, og det er alltid hyggelig. Det ble en spillemessig meget god finale, der kampen vippet, men der kampens dominerende spiller, Ronny Støbbakk, ble avgjørende. Ipswich hadde de største sjansene i løpet av kampen, men det var Chelsea som tok ledelsen. Ipswich stanget og stanget, og til slutt scoret de blå-hvite målet som ga straffekonk. De hadde også noen bra sjanser mot slutten, men det ble ingen flere nettkjenninger før det skulle avgjøres fra seksmeteren. Det var de to beste lagene som kom i finale, og det var ingenting å si på at kampen endte i straffesparkkonkurranse. Ipswich hadde en meget god keeper, og hans redninger ble til slutt avgjørende

da Town vant 4-2 i straffekonken og kunne fortjent løfte pokalen. Støbbakk ble kåret til finalens beste spiller, mens turneringens toppscorer ble Bergsøy-spiss Andreas Mulelid Kvam, som til slutt endte opp med samme antall scoringer som Ronaldo for Brasil i 2002-VM – altså åtte. Dermed var det det bare å gratulere The Tractor Boys med sin første seier i Supportercupen.

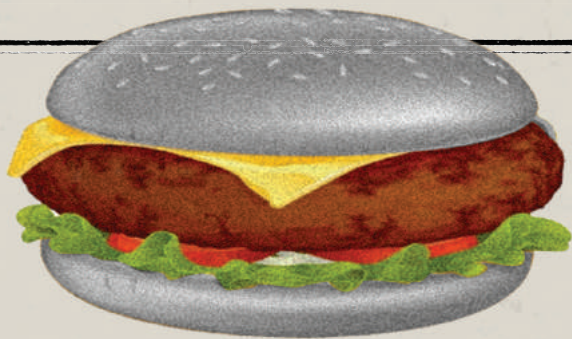
Kveldsarrangementet på the Scotsman på Karl Johan i hjertet av hovedstaden ble som vanlig et verdig punktum for årets høydepunkt i SBF-sammenheng. Stemningen var som vanlig svært god, og en herlig forbrødring på tvers av klubbtilhørighet satte som vanlig sitt preg på festen. Stemningen blant Ipswich-gutta var ikke overraskende ekstremt god, og nestor i The Tractor Boys sin supporterklubb, Arnt Nodeland, la ikke skjul på at dette var veldig stort for klubben. Stolt kunne han fortelle at begivenheten allerede hadde fått solid dekning i lokalpressen i Ipswich. Dette var tross alt klubbens største triumf siden de med spillere John Wark, Franz Thijssen og Paul Mariner i spissen beseiret AZ Alkmaar og vant UEFA-cupen i 1981. En stolt formann Ole Bernt Krogstad kunne også fortelle at pokalen ville bli utstilt på supporterpuben Mannings i Ipswich. Ipswich er en veldreivt supporterklubb som alltid har bidratt positivt i SBF-sammenheng, så dette var noe alle unte dem. Vi gratulerer og ser allerede fram til neste års Supportercup.

BØTTA ER VÅR: Ole Bernt Krogstad-Iversen med vinnerpokalen og Arnt H. Nodeland.

FOOD & SPORTS

and good drinks

THE SCOTSMAN HAR
TRADISJONSRIK PUBMAT
PÅ MENYEN!

Mat serveres fra
kl. 11.30 - 22.30: mandag - lørdag
kl. 12.00 - 22.30: søndag

I kjelleren viser vi fotball og alle de store sportsarrangementene på våre mange tv-skjermer.

SHUFFLEBOARD

Vi har to European Standard shuffleboard i kjelleren. Ta med deg noen venner og kom innom for et spill og noe godt i glasset.

ÅPNINGSTIDER I KJELLEREN:

Mandag - Torsdag: 17.00 - 00.00

Fredag: 17.00 - 03.00

Lørdag: 13.00 - 03.00

Søndag: 14.00 - 22.00

SPILL TIL
HALV PRIS
hver man.til fre.
17:00 - 22:00

THE SCOTSMAN
Since 1974

MARATONTABELLEN 1991 - 2018

Klubb:	Sp	V	U	T	Mål	P
1 Arsenal	129	76	29	27	292 - 136	257
2 Liverpool	133	76	24	33	285 - 137	254
3 Leeds United	132	76	19	37	309 - 155	247
4 Exeter City	109	70	18	21	238 - 87	228
5 Tottenham Hotspur	115	66	17	32	243 - 155	215
6 Celtic	108	59	31	18	237 - 93	208
7 Manchester City	115	55	25	35	226 - 145	190
8 Manchester United	118	53	20	42	268 - 152	188
9 Nottingham Forest	107	54	24	29	221 - 143	186
10 Wolverhampton Wanderers	116	54	22	40	243 - 158	184
11 Queens Park Rangers	112	52	24	36	238 - 150	180
12 Derby County	95	40	13	42	162 - 168	133
13 Burnley	93	39	16	38	178 - 156	133
14 Blackburn Rovers	67	40	8	19	158 - 70	128
15 Milton Keynes Dons (tidl. Wimbledon)	65	34	18	13	109 - 56	120
16 Birmingham City	75	33	16	26	125 - 119	115
17 Everton	79	35	6	38	107 - 112	111
18 Stoke City	79	30	20	29	110 - 105	110
19 Ipswich Town	90	32	9	49	138 - 216	105
20 Chelsea	72	27	12	33	117 - 108	93
21 West Ham United	92	25	16	51	119 - 229	91
22 Scarborough	53	24	18	11	120 - 69	90
23 Newcastle United	71	26	11	34	118 - 129	89
24 Bolton Wanderers	59	25	12	22	95 - 77	87
25 West Bromwich Albion	57	23	10	24	94 - 109	79
26 Macclesfield Town	60	23	7	30	95 - 121	76
27 Aston Villa	60	19	17	24	81 - 130	74
28 Crystal Palace	82	19	14	49	92 - 201	71
29 Southampton	52	18	8	26	80 - 89	62
30 Luton Town	44	17	11	16	70 - 70	62
31 AFC Wimbledon	34	14	9	11	42 - 46	51
32 Barnet	41	15	6	20	89 - 86	51
33 Cheltenham Town	47	12	12	23	45 - 63	48
34 Norwich City	55	13	7	35	59 - 209	46
35 Leicester City	29	13	4	12	64 - 70	43
36 Fulham	35	11	4	20	50 - 80	37
37 Woking	25	11	2	12	42 - 42	35
38 Portsmouth	26	10	5	11	38 - 44	35
39 Accrington Stanley	10	9	1	0	39 - 11	28
40 Torquay United	24	8	1	15	40 - 69	25
41 Hull City	22	6	5	11	35 - 53	23
42 Middlesbrough	21	6	3	12	44 - 52	21
43 Sheffield Wednesday	22	5	5	12	26 - 42	20
44 Charlton Athletic	11	4	3	4	19 - 14	15
45 Swansea City	7	4	2	1	8 - 6	14
46 Rushden & Diamonds	15	2	3	10	14 - 35	9
47 Tranmere Rovers	6	2	1	3	10 - 14	7
48 Stockport County	12	2	1	9	11 - 28	7
49 AFC Bournemouth	16	1	4	11	17 - 44	7
50 Dagenham & Redbridge	7	2	0	5	9 - 11	6
51 Sunderland	15	0	4	11	12 - 45	4
52 Millwall	5	1	0	4	4 - 20	3
53 Brentford	9	1	0	8	1 - 17	3
54 Wigan Athletic	12	0	3	9	3 - 31	3
55 Scunthorpe United	10	1	0	9	6 - 49	3
56 Rochdale	3	0	1	2	1 - 8	1
57 Coventry City	6	0	1	5	0 - 21	1
58 Luton Orient	2	0	0	2	0 - 4	0
59 Cardiff City	3	0	0	3	0 - 11	0
60 Aldershot Town	3	0	0	3	0 - 18	0
Øvrige lag*	3172	1373	582	1217	5696 - 5088	4712
Totalt	646	184	116	346	769 - 1367	668
	3818	1557	698	1563	6465 - 6455	5380

*Arsenal 2

Barnet/Cambridge United (mix)

Blackburn Rovers 2

Celtic 2

Chelsea 2 og 3

Everton 2

Exeter City 2

Ipswich Town 2 og 3

TV2

Leeds 2

Liverpool 2

Macclesfield Town 2

Manchester City 2

Manchester United 2 og 3

Nottingham Forest 2 og 3

Queens Park Rangers 2

Tottenham Hotspur 2, 3 og 4

Woking 2

Lokalt lag Mjøndalen

Lokalt lag Strømsgodset

ÅRETS MEDLEMSBLAD SESONGEN 2017/18

AV: RAY TØRNKVIST OG HARALD UNHJEM

Juryen hadde et vanskelig valg fordi svært mange av de medlemsbladene som ble gjennomgått har et meget høyt nivå.

Juryen falt til slutt ned på Manchester Citys TRUE BLUE.

Det er ikke bare på banen klubben har suksess. Bak tastaturet og oppsett har redaktør Per Arne Rennestraum virkelig løftet deres medlemsblad.

Redaktør Rennestraum og hans stab har levert et magasin med lesestoff og informasjon fra Manchester City og supporterklubben på et høyt nivå. Bladet skrives på en måte som gjør at leserne føler seg inne i klubben, og det mangler heller ikke på inside artikler. Layout, bilder og trykk har høy kvalitet, og magasinet som er på over 100 sider kommer ut fem ganger per sesong.

Eksempler på «hel ved» er fokus på klubben framover og pengebruk, samt tilbakeblikk på tidligere spillere og hendelser. Alt er av høy kvalitet. Det kanskje bladet scorer mest på er kombinasjonen av fanzine og et seriøst magasin. Her treffer de alle nivåer.

Klubben tilbyr også billetter og informerer godt om reiser til klubben sin. Bladet som ble startet i 1977 har aldri før vunnet. Gratulerer!

En stor honnør til Liverpools The Kopite og Crystal Palace sitt magasin Ørneblikket. De var de nærmeste utfordrerne.

Hva sier redaktør Per Arne Rennestraum om prisen?

Dette var utrolig overraskende og morsomt å høre. Rett og slett rørende. Vi jobber på dugnad for å få gitt ut bladet, og dette er også en stor honnør til alle medarbeiderne våre. Det er mange som står på for å få til dette.

Styret i Manchester City er også glade for at vi kan få til dette på papir, fordi det er det våre 2500 medlemmer vil ha. Jeg bukker, takker og hilser. Dette var fantastisk for oss.

Årets jury: Ray Tørnkvist og Harald Unhjem

Tidligere vinnere av Årets Medlemsblad:

1990/91: United Supporteren	Manchester United	2003/04: The Gunners Post	Arsenal
1991/92: United Supporteren	Manchester United	2004/05: United Supporteren	Manchester United
1992/93: United Supporteren	Manchester United	2005/06: The Kopite	Liverpool
1993/94: United Supporteren	Manchester United	2006/07: The Gunners Post	Arsenal
	The Kopite	2007/08: NorRam	Derby County
1994/95: The Gunners Post	Arsenal	2008/09: The Peacock News	Leeds United
1995/96: The Hatters Post	Stockport County	2009/10: The Kopite	Liverpool
1996/97: The Peacock News	Leeds United	2010/11: The Peacock News	Leeds United
1997/98: The Gunners Post	Arsenal	2011/12: Tottenhamsupporteren	Tottenham Hotspur
1998/99: Silkmen News	Macclesfield Town	2012/13: United Supporteren	Manchester United
1999/00: The Seadogs	Scarborough	2013/14: The Gunners Post	Arsenal
2000/01: United Supporteren	Manchester United	2014/15: NorRam	Derby County
2001/02: News From Paradise	Celtic	2015/16: Tottenhamsupporteren	Tottenham Hotspur
2002/03: NorRam	Derby County	2016/17: The Peacock News	Leeds United

ÅRETS PRIS FOR NETT & SOSIALE MEDIER

▶ AV: TOR SANDØ

- HELT SUVERENT

– Dette er en pris for den sterke dugnadsånden i QPR Norway sin supporterklubb. Det sier leder i supporterklubben, Kåre Svang.

Supporterunionen brakte nyheten om samstemmigheten i komiteen om å gi årets pris for beste nettsted og sosiale medier til QPR Norway.

– Vi har alltid styremøte før supportercupen og her snakket vi om at vi skulle ta et tak for å videreutvikle nettsiden og det vi gjør på Facebook og Twitter, sier Svang.

Svang er fra Hønefoss og jobber i Kripos. På fritiden er det Super-Hoops som gjelder.

– Som hos andre supporterklubber strander det på antallet hoder og tid vi kan bruke på dugnad for å få dette så bra som vi ønsker det. Denne prisen er en stor inspirasjon til alle de som gjør

en innsats for QPR Norway. Nettredaktør Stian Karlsen var litt betuttet etter endt ligasesong fordi han mente han ikke kunne bruke så mye tid som krevdes for å gjøre hjemmesiden og kontoene våre på sosiale medier så bra som ønskelig. At vi nå får denne prisen er helt fantastisk, sier han.

Det siste året har supporterklubben til Championship-klubben Queens Park Rangers hatt Dag Håkon Hellevik boende i London.

– Han er tidligere journalist og har levert artikler eksklusivt til oss. Vi har satt av 20 000 kroner som vi bruker til de med en liten journalist i magen som lager saker for oss. Ikke til lønn, men slik at de skal få dekket sine utgifter, sier Svang.

I tillegg til reportasjene har QPR Norway også folk inne som refererer kamper.

Totalt er det nå 568 betalende medlemmer i QPR Norway. Tallet ligger ganske stabilt fra år til år.

– I fjor var vi 578, sier QPR-lederen.

QPR havnet på en 16. plass i Championship siste sesong, med 19 poeng opp til Play Off og 15 poeng ned til nedrykksplass. Dette var to plasseringer over fjorårssesongen.

– Jeg hadde tippet dem på en 14. plass. Optimismen råder, men jeg er også realist. Jeg tror det er en stund til vi tar steget til Premier League. Forhåpentligvis kan vi være med å kjempe om en topp ti-plassering kommende sesong.

Er supporterne fornøyde med at Steve McClaren tar over som manager i klubben?

Både og. Holloway er en QPR-legende som spiller og trener, populær blant fansen. McClaren vil nok tilføre erfaring og forhåpentligvis stabilitet i klubben.

Finnes det penger til nye spillere?

Nei, det gjør jo ikke det. Nå er pengene fra Premier League tatt slutt også og Financial Fair Play gjelder også for oss. Det finnes ikke penger til kjøp og de som styrer pengesekken har gjort det klart at vi må selge før vi kan selge. Våre største salgsobjekter er Luongo, som er i Russland og spiller VM med Australia, og keeperen vår, Smithies. Her er det interesse fra Premier League, så det er ikke umulig at disse to spillerne går. Dette vil forhåpentligvis føre til nye spillere inn, sier Svang.

Han gleder seg til en ny sesong med sitt kjære QPR og vil bruke prisen for beste Nett & sosiale medier til å utvikle nettsidene ytterligere.

VURDERINGENE:

QUEENS PARK RANGERS

Bra oppdatert hjemmeside. Smakfull layout og artig sak med legenden Gareth Ainsworth som skal holde konsert i Trondheim. Fantastisk fin Facebook-side og en levende Twitter-konto. Årets vinner.

MANCHESTER CITY, MANCHESTER UNITED OG LIVERPOOL

Tar disse tre under ett. Flotte hjemmesider med gode og jevnlige oppdateringer. Flinker også på Twitter og Facebook. Alle disse tre er nær førsteplassen i år og for velfortjent og verbale roser.

Andre som fortjener heder:

STOKE CITY

Flott side for Potters-supporterne. Fin og smakfull layout. Gode oppdateringer også på Facebook og Twitter.

IPSWICH TOWN

Gode og jevnlige oppdateringer på en fin hjemmeside og Facebook leverer.

LEEDS UNITED

Optimismen råder hos de norske supporterne av "The Whites". Deres nye trener Bielsa er på topp og nå skal det kjempes om opprykk. Gode oppdateringer og fin Facebook- og Twitter-side.

Årets jury: Tor Sandø og Trond Fuhr

I sin bedømmelse har juryen lagt vekt på:

- Design/layout
- Brukervennlighet og informasjonstilgang
- Innhold
- Omfanget av eget stoff
- Skriveferdigheter
- Hyppigheten av oppdateringer
- Omfanget av reklame
- Hvor god nettsiden er i forhold til klubbens tilgjengelige ressurser

STOKE CITY LEGENDS SHINING IN NORWAY

► TEKST: RUNAR KVERNEN

► FOTO: PER ARSTAD, SVEIN NILSEN, SVEIN MOEN OG RUNAR KVERNEN

Gordon Banks, the World's No1. Terry Conroy og Mike Pejic. Et flott trekløver fra Stoke Citys gyldne æra på 70-tallet. De strålte om kapp med sola på vakre Tysnes, som hedersgjester da den norske supporterklubben markerte sin 30-årsjubileum 15. – 17. juni 2018.

De ankom Bergen med privat jet (!), raust stilt til disposisjon av to forretningsmenn fra Stoke-on-Trent, som er nære venner og samarbeidspartnere også av klubben i England. De to nevnte herremenn deltok også helhjertet på treffet. Hele følget ble fraktet i båt fra Flesland, gjennom den

vakre skjærgården til øykommunen Tysnes, serveringen om bord var upåklagelig... På kaia ventet et 50-talls norske supportere, og det ble en overveldende mottakelse.

Legends deltok på to arrangementer. Det ene på hjemmeplassen til brødrene Gunnar og Nils Eivind Hansen på Malkenes, det var der de to ungdommene startet den norske supporterklubben. Først i 1981, og etter et nytt forsøk i 1988 har Stoke Norway vært i kontinuerlig drift. Dette ble behørig markert med taler, også fra ordføreren – overrekkeelse av plakett, og med et brass band fra Tysnes

HJERTELIG: Gordon Banks og de øvrige gjestene ble hjertelig tatt imot da de startet sitt besøk ved å hilse på flere av de fremmøtte supporterne.

VAKKERT SKUE:

Supporterne i gressbakken, Legends på plass og en lite program på familiedet ved Malkenes. Tysnes Musikklag leverte flere innslag, og toppet med Delilah i brass band versjon, og Stoke drakter... Det var en vakker stund i en perfekt ramme på Malkenes.

LEGENDS ON STAGE: De tre hedersgjestene fra England var overveldet over mottakelsen - og arrangementet. Og de entret scenen to ganger for å dele fra sin omfattende portefølje av opplevelser og tanker.

Musikklag, som spilte velkjente Delilah – i Stoke drakter...! Det var direkte vakkert, sola skinte og det ble aldri så lite høytid i grenda.

Senere på kvelden var det jubileumsfest på idylliske Mandelhuset i sjøkanten på Våge i Tysnes, det lokale sentrum på øya. Her var det festmiddag og et lokale som var dekorert så stilig at Terry Conroy uttalte hvor stas det var å være i en skikkelig Stoke City Club Shop igjen...

Det ble mange historier, mye latter og en viss høytid under middagen også. The Three Legends kom on stage to ganger, med historier fra et rikt fotballiv, og med noen synspunkter på dagens fotball også. Så ble det også rikelig anledning til en prat, mellom supporterne, og med de tre hedersgjestene. Autografer, bilder – og minner for livet.

Det ble en eventyrlig fest i vest, og en markering som sto seg godt for en tradisjonsrik og stolt klubb, og supporterklubb. Nå er det bare å se frem til de neste 30 årene!

MØTE MED GORDON:
Mange fikk sitt møte med Gordon Banks, og han ble et naturlig midtpunkt under middagen.

INTERVJU MED RUNAR KVERNEN, CHAIRMAN I STOKE CITY SUPPORTERS BRANCH NORWAY

► AV: TROND FUHRE

Det må være gøy å være Chairman for en så aktiv supporterklubb, Runar. Kan du gi oss en kort historikk om stiftelsen av supporterklubben og din tid som leder i supporterklubben.

Ja, det er krevende og givende. Jeg er stolt over å ha hatt dette ærerike oppdraget siden 2010, og at så mange engasjerte dyktige folk har bidratt på veien med å bygge supporterklubben. Det startet jo på Tysnes i 1981 og for fullt i 1988, vi markerte det nå i juni.

Nå har vi ca 750 aktive og betalende medlemmer i klubben, Stoke City har glødende supportere, også i Norge. Kanskje ikke størst, men stoltest.

Fortell litt om hvilke aktiviteter supporterklubben satser på i 2018.

Vi har som kjent jubileum i år. Denne sesongen med mye stoff fra klubbens historie i våre kanaler. Men også arrangementer i Norge og England. Fotball på stampuben Tordenskiold i Oslo, tippekonsurranser, noen nye supporterprodukter, vi holder på!

Gi oss noen tips på hva som skal til for å få en aktiv og drivende god supporterklubb.

Det aller viktigste er å skape gode opplevelser og fellesskap, og å gi medlemmene muligheter som de kanskje ellers ikke ville hatt, altså nytteverdi. Avtaler med klubb og partnere i England om overnatting, transport og billetter. Så er det viktig å ha levende kanaler på nett og papir, som binder supporterne sammen. Så må det være orden på medlemskap, fordeler knyttet til dette, og økonomi. Det har vi.

ARRANGØREN: Svein Nilsen i et pyntet og klart lokale. Arrangørgeneralen høstet vel fortjent mange lovord både for opplegg, regi og gjennomføring av helga på Tysnes.

Opplevelser og minner blir det mange av når man er supporter. Gi oss noen av dine på tur til Stoke.

Det som slår meg aller mest er hvor mye Stoke City betyr for et område, som i lange perioder har hatt det svært vanskelig, grunnet rasert industri. Det gjør inntrykk. Ellers elektrisk atmosfære knyttet til matcher, stoltheten over seire mot de såkalte storklubbene, vennskap og det at jeg føler at jeg hører til der.

Hvordan ble du Stoke supporter og er det mulig å sette ord på hvor mye klubben betyr for deg?

Tippekampen. Stoke hadde et topplag, vakre røde og hvite striper og Gordon Banks. Jeg har vært supporter siden 70. For meg er klubben en del av oppvekst som gikk over i voksen kjærlighet og tilhørighet. Klubben og Stoke-on-Trent betyr mye i mitt liv.

Dere har god kontakt med klubben. Fortell litt om deres fellesturer og hva dere får til med klubben og ikke minst kontakten med eks-spillere.

Fellesturer gir akkurat det, ekstra felles

opplevelser og vennskap. Klubben er tett på supportere i inn- og utland, det er folkets klubb, dette. Sammen med Old boys gutta (SCOBAs) og Tollgate hotell setter de opp events hvor alt dette møtes på fellesturene. Fantastisk. Og da kan vi også invitere tidligere profiler til Norge, vi kjenner dem jo!

Dere rykket ned i Championship etter ti (10) sesonger i Premier League. Hvordan tok klubben og dere supportere nedrykket?

Det kom ikke plutselig, men var nedadgående spiral over 2,5 sesonger under Mark Hughes. Klubben mistet retning og identitet, og ledelsen fikk mye kritikk, også fra Norge, som de faktisk tok stående. Championship er restart, Stoke City kommer alltid tilbake.

Fortell om din første og kanskje største favorittspiller i Stoke City.

Ingen tvil: Gordon Banks, The World's No 1. Deretter Denis Smith, den knallharde stopperen som ga alt for klubben fra 1968 – 1982. Og som fortsatt er aktiv i kulissene. Stoke City back and bone.

SVARENE PÅ ÅRETS SOMMERNØTTER

► AV: TOR SANDØ

1. Chelsea, 29 spillere.
2. Callum Hudson-Odoi (Chelsea) 17 år 2 mnd og 24 dager - Julian Speroni (Crystal Palace) 38 år, 7 måneder og 10 dager.
3. Premier League: Mohamed Salah (Liverpool). Championship: Matej Vydra (Derby C) 21. League One: Jack Marriott (Peterborough) 27. League Two: Billy Kee (Accrington Stanley) 26. National League: Andy Cook (Tranmere Rovers) 26.
4. Jonjo Shelvey (Newcastle United) og Wilfred Ndidi (Leicester City). Gaetano Berardi (Leeds United), Matty Crooks (Northampton) og Scott Wiseman (Chesterfield).
5. Lincoln City slo Shrewsbury Town 1-0 i finalen.
6. Goodison og Anfield; 1 km. Etihad og Old Trafford; 6,8 km. White Hart Lane og Emirates Stadium; 7,2 km. Celtic Park og Ibrox; 8,5 km. St. Andrews og Villa Park, 4 km.
7. 1. Gordon Banks (Leicester). 2. George Cohen (Fulham). 3. Ray Wilson (Everton). 4. Nobby Stiles (Manchester United). 5. Jack Charlton (Leeds). 6. Bobby Moore (West Ham). 7. Alan Ball (Blackpool). 8. Jimmy Greaves (Tottenham). 9. Bobby Charlton (Manchester United). Geoff Hurst (West Ham). 11. John Connelly (Manchester United). 12. Ron Springett (Sheffield Wednesday). 13. Peter Bonetti (Chelsea). 14. Jimmy Armfield (Blackpool). 15. Gerry Byrne (Liverpool). 16. Martin Peters (West Ham). 17. Ron Flowers (Wolverhampton). 18. Norman Hunter (Leeds). 19. Terry Paine (Southampton). 20. Ian Callaghan (Liverpool). 21. Roger Hunt (Liverpool). 22. George Eastham (Arsenal).
8. 1. Blackburn vs Portsmouth. 2. Chelsea vs Charlton. 3. Everton vs Arsenal. 4. Grimsby vs Stoke. 5. Huddersfield vs Middleborough. 6. Manchester City vs Burnley. 7. Wolverhampton vs Sheffield United. 8. Bradford vs Leeds. 9. Bury vs Birmingham. 10. Doncaster vs Coventry. 11. Millwall vs Plymouth. 12. Sheffield Wednesday vs Bradford.
9. Denis Law fra Torino til Manchester United £115 000 (1962). Trevor Francis fra Birmingham City til Nottingham Forest £1,150 million (1979). Alan Shearer fra Blackburn Rovers til Newcastle United £15 million (1995). Philippe Coutinho fra Liverpool til Barcelona £105 million (2018).
10. Leroy Sane Manchester City (35,49 km). Patrick van Aanholt Crystal Palace (35,42). Moussa Sissoko (35,33). Theo Walcott, Everton (35,23). Kyle Walker, Manchester City (35,21).
11. Nottingham Forest vs West Ham 1-1, 8. april 1995.
12. England: Peter Shilton 125 - Wayne Rooney 53. Wales: Neville Southall 92 - Gareth Bale 29. Skottland: Kenny Dalglish 102 - Kenny Dalglish & Denis Law 30.
13. Chelsea slo Arsenal 7-1.
14. Joshua King (Bournemouth), Henrik Bjørdal (Brighton), Alexander Sørloth (Crystal Palace), Stefan Johansen (Fulham), Edvard Tagseth (Liverpool), Colin Rösler (Manchester City), Einar Hjellegstad Iversen (Everton) og Kornelius Normann Hansen (Southampton), Markus Henriksen (Hull), Bersant Celina og Michael Crowe (Ipswich Town), Alexander Tettey (Norwich City), Martin Samuelsen (Burton Albion).
15. Steve Ogrizovic 601, George Curtis 538 og Mick Coop 492.

Dr. Jekyll's Pub

BILJARD

FÅ 1/2 PRIS PÅ
BILJARD

VANLIG PRIS ER 2 KR PR MINUTT.

- VI HAR BYENS
BREDESTE UTVALG
AV WHISKY

SPØR OSS GJERNE OM TIPS OG RÅD. VI HAR MYE
KUNNSKAP VI GJERNE DELER MED VÅRE GJESTER

FOTBALL

- VI VISER DET SOM ER VERDT
Å SE AV CHAMPIONS LEAGUE,
EUROPA LEAGUE, PREMIER LEAGUE

ÅPNINGSTIDER:

PUB: SØN-FRE: 15-03 / LØR: 13-03

KJELLER: MAN: 20-24 / TIR-TORS: 16-23 / FRE: 16-03

LØR: 13-03 / SØN: 16-23

SUKSESSKRITERIENE

► AV: JAN ROGER HENRIKSEN

Supporterunionen for Britisk Fotball (SBF) ble stiftet i mars 1986. Den gang var det 12 supporterklubber med til sammen 3600 medlemmer. I dag er det samlede medlems-tallet på 109 414 fordelt på 57 klubber.

Det manglet ikke saker å ta tak i. Logoen ble tegnet av Øivind Smestad og undertegnede på Tippebladet Tips' kontor i Universitetsgata og den første sommeren hadde vi egen stand på Ekebergsletta under Norway Cup. En av de første som besøkte standen var Nils Arne Eggen, som slo ut med hånden og på sitt særegne vis ba oss om å slutte med dette tullet og flytte fokus mot norsk fotball.

DET MØRKE TIÅRET

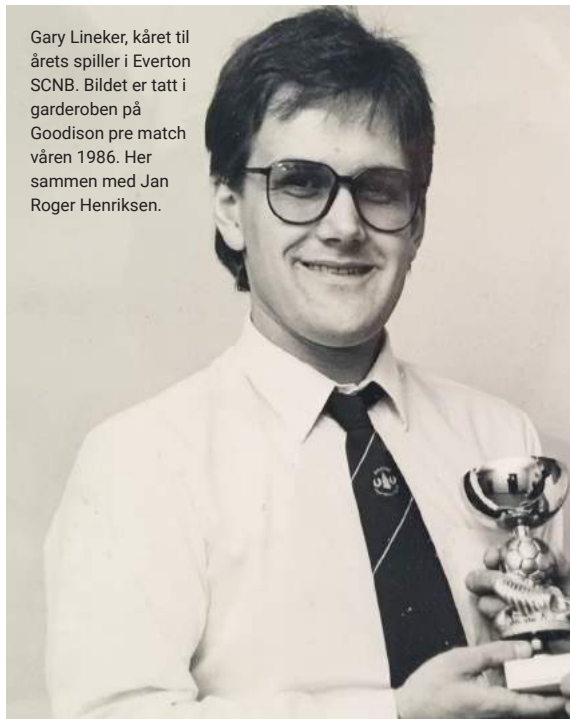
Supporterunionen ble stiftet midt i Thatcher-tiden. Arbeidsledigheten i England var rekordhøy, pengene få, konfliktene mange og fotballvolden var ekstrem. Samtidig var fotballen for mange selve livet. På de gamle, slitne ståtribunene opplevde folk samhold, identitet og glede.

Etableringen av SBF var på mange måter et resultat av mai 1985 - den mørkeste måneden i engelsk fotballs historie. 11. mai 1985 brant tribunen på Valley Parade i Bradford (56 døde, 265 ble skadet). Grusomme scener utspant seg. 16. mai brant en tredjedel av tribunen på Torquay Uniteds bane Plainmoor ned. Brannen skjedde om morgenen og ingen ble skadet, men hendelsen kom bare fem dager etter Bradford og ga nok et varsel om at endringer var påkrevet. Så toppet det hele seg 29. mai da Liverpool møtte Juventus i serievinnercupfinalen på Heysel Stadion i Brussel. Forferdelige TV-bilder ble sendt ut til en sjokkert verden. 39 mennesker mistet livet, 600 ble skadet og 14 engelske fans ble dømt for drap. Dette var ikke et enkeltstående tilfelle, men et forferdelig bunnpunkt i et tiår med slåssing og vold på engelske tribuner. Tragedien måtte få dramatiske konsekvenser. Engelsk

klubblag ble utestengt i 5 år fra alle europacup-ene, mens Liverpool ble utestengt i 6 år. Senere kom Hillsborough, krav om forbedret sikkerhet, SKY, Premier League, penger og forbud mot ståplassene som fansen elsket så høyt.

Utestengelsen i Europa førte til at profiler som Gary Lineker, Ian Rush, Tony Woodcock og Chris Waddle dro til Spania, Italia, Tyskland og Frankrike for å spille Europacup. TV fikk større innflytelse, toppkamper ble flyttet til søndag og media fløt over av mørke oppslag om engelsk fotball. I tillegg ble flere av de beste norske spillerne proffer i Tyskland. Så kom sjokket: NRK valgte å sende tyske tippekamper. Dette ble SBF's første store fanesak, og vi samlet inn mange

Gary Lineker, kåret til årets spiller i Everton SCNB. Bildet er tatt i garderoben på Goodison pre match våren 1986. Her sammen med Jan Roger Henriksen.

SOM SKAPTE SBF

tusen underskrifter som vi sendte til kringkastingsjefen. Om det var underskriftene eller de lave seertallene som gjorde at NRK flyttet tilbake til engelske kommentatorplasser skal være usagt, men vi fikk det som vi ville. Snart var engelske kamper tilbake på skjermen.

SUKSESSFAKTORENE

Det samlede medlemstallet i supporterklubbene økte jevnt og trutt og etter noen år var det over 100 000! Selvsagt var de største klubbene lokomotivene i medlemsveksten, men det kom stadig nye klubber til som Ipswich, Rochdale, Accrington Stanley og lille Woking. Disse bidro til bredde, høyere medlemstall og flere engasjerte ledere i fellesskapet.

Først og fremst var medlemsøkningen et resultat av at klubbene gjorde en god jobb, med innholdsrike medlemsbladet og etter hvert turer og salg av supporterartikler. SBF ble imidlertid et viktig supplement, og det er noen klare suksessfaktorer som bidro til å forsterke klubbenes arbeid: PR-arbeidet, Tippetreffene på Stedet, Supportercupen og Englandsturene.

PR

Et viktig mål med Supporterunionen var PR for å øke medlemstallet i klubbene. Vi skulle øke interessen for engelsk fotball i Norge. I tillegg skulle Unionen være et felles talerør i saker som angikk alle klubbene.

De første par årene var vi offensive mot media. Vi tok kontakt og sa «Skriv mer om engelsk fotball. Skriv om oss». Det ga liten respons.

Tips og Øivind Smestad var på lag med oss fra dag en, Knut Espen Svegaarden (VG) kom inn i styret og Arne Scheie (NRK) stilte opp for oss, men vi trengte flere. Strategien ble endret, og her fikk vi nok god hjelp av Svea. Vi satte opp en adresseliste til 10-15 journalister (senere flere) som vi visste var svært interesserte i engelsk fotball. Alle klubbene sendte medlemsbladene sine til disse. Vi foret media med informasjon. Journalistene så produktet, leste bladene og fikk kjennskap til hva vi gjorde. Etter en stund begynte de å bruke bladene som kilder. De siterte stadig oftere det som sto i bladene. Vi ga dem noe å snakke om, men vi ba dem ikke lenger om å skrive om oss.

I alle bladene sto en adresseliste med adressene til alle klubbene. Denne sendte vi også regelmessig til kontaktpersonene i media. Plutselig begynte noen aviser å trykke adressene våre. Etter hvert flere. Vi fikk reklameplakater med SBF's adresse på TV og Dagbladet trykte adresselisten i firefarger på hele midtsiden og

inkluderte likegodt en notis på forsiden. Tor Sønsteby ble midtsidegutt i VG. Mange var gjester i TV-studio.

Dette påvirket dekningen av engelsk fotball i Norge, og avisene sto i kø for å trykke adressene våre - lokalt, regionalt og nasjonalt. Vi fikk gratis reklame for millioner!

TIPPETREFFENE – KONTRASKJÆRETS MOR

Ingen har preget SBF mer enn Tor Sønsteby, i alle fall ikke før tusenårsskiftet. Tor er City-fan med stor sans for sosiale tilstelninger, og han var motoren bak fotballtreffene på utestedet Stedet i Oslo. Det første treffet startet omtrent da SKY fikk sin første TV-avtale i England og noen lurer

hoder fant raskt ut at det var mulig få kampene på stor-skjerm i Norge. Det må være 1990 +/- . På Stedet møttes fotballfans hver lørdag. Det var tippekurranser med blant annet Englandsturer som premie. På storkampene kom det jevnlig mange hundre. Publikumsrekorden kom da Norge møtte Brasil i 1998. Da var det over 1000 tilstede på Stedet, til tross for at det denne dagen var inngangspenger.

Tippetreffene på Stedet var starten på fotballpub-konseptene i Norge. Den gang var det heller ikke vanlig å se fotball på pub i England, men med betalingskanalene dukket det opp flere og flere TV-skjermer der også. Mange la merke til hva vi drev med, blant annet utestedet Bajazzo i Trondheim. Trønderne kom på studietur til Oslo, og vi dro til Trondheim for å fortelle hva vi gjorde. Andre hengte seg på, og en stund lagde vi lister med offisielle SBF-puber i Norge.

SUPPORTERCUPEN

Veli Rnkovic, en ung ulv fra Krokstadelva, kom inn i styret som representant for Wolverhampton. Veli ville lage supportercup og på tross av en viss skepsis i styret dro han det i gang. Han fikk god drahjelp av blant annet Asbjørn Karlberg. Den første supportercupen ble arrangert i Mjøndalen. Det ble vellykket. Siden har turningen vokst seg stor og den har blitt et viktig samlingssted for mange supportere. Det skjer stadig at gamle stjernespillere dukker opp på turneringen. Takk til Veli, Asbjørn og dere andre som dro i gang dette. Dere etablerte noe som fortsatt er til glede for veldig mange!

FOTBALLTURER TIL ENGLAND

Reiser kom tidlig på agendaen og vi lette en stund etter gode løsninger. På 80-tallet var det ikke så mange alternativer til charterturene til London og rutefly var dyrt og mer krevende. På slutten av 80-tallet hadde styret et møte med Odd Bævre og Reidar Halvorsen. De representerte et nystartet byrå med to ansatte som het Sport & Spesialreiser (senere Event Travel). Møtet endte i en samarbeidsavtale. Etter noen litt umodne forsøk med buss til England, fant vi en form. Dette gjorde at flere dro på fotballtur til

Totalt antall medlemmer i SBF

År	Medlemstall
1986	3600
1989	5295
1990	7300
1991	9720
1992	15910
1993	19873
1994	24778
1995	29747
1996	36181
1997	53295
1998	66114
1999	67110
2000	63590
2001	63578
2003	54469
2004	57282
2006	64063
2007	80564
2008	87067
2009	93623
2010	100 622
2011	103 957
2012	105 590
2013	105 289
2014	105 904
2015	108 884
2016	104 549
2017	110 066
2018	109 414

Årene 1987, 1988, 2002, 2005 er ikke med i oversikten.

STORT ØYEBLIKK:
Fest på Goodison i fjor med 150 norske fans.

England, og SBF, Sport & Spesialreiser og klubbene bidro alle til å fylle turene med innhold. Det var besøk på treninger, møte med tidligere stjerner osv. I 1992 eksploderte det da Norge møtte England på Wembley. 600 reiste med Sport & Spesialreiser. Jeg var reiseleder på turen og satt ved siden av Gordon Banks på kampen. Banks deltok på et arrangement som vi hadde før kampen. Åge Hareide var med som reiseleder, og en hyggelig middag med Åge dagen før kampen endte med et besøk hjemme hos John Fashanu, den engelske landslagsspissen som noen år tidligere var læring i Norwich der han pusset Åges støvler.

I 1994 spilte Skottland treningskamp på Ullevaal før VM i USA, og Sport & Spesialreiser, SBF og LUSCOS hadde gleden av å være vertskap for de gamle Leeds-legendene Peter Lorimer, John Charles og Billy Bremner. Klubbene arrangerte egne turer, relasjoner ble etablert, vi delte ut pris til Årets spiller, gamle helter dukket opp mange steder og folk fikk gode opplevelser. SBF var med der det skjedde og bidro ofte til at noe skjedde.

GA FOLK NOE Å SNAKKE OM

Felles for mye av dette var at vi dro medlemmene inn i handlingen. Vi ga dem noe å snakke om! De kom hjem og snakket varmt om alt de hadde opplevd til alle de kjente. Varepraten gikk. Flere ville være med. I klubbene. På turene. I fellesskapet. Medlemstallene økte, Sport & Spesialreiser vokste og ble offisiell leverandør til NFF, Premier League ble etablert, mediedekningen økte og hyllene i Narvesen inneholdt mer enn bare Shoot, Goal og Football Monthly.

Vi fikk nok spesielt god drahjelp av engelskmennenes fantastiske formidlingsevne. Jeg tror det er den viktigste årsaken til engelsk fotballs popularitet i Norge. Magasinene. Avisene. James Alexander Gordon. Peter Jones. Stuart Hall. Jimmy Hill. Den engelske humoren på tribunen. Identiteten som ligger i uniformeringen, fargebruken og symbolikken på banene. Ordspillene. Klengenavnene. The Pilgrims, The Imps, Supermac og Big Latch. Kampprogrammene, fanzinene og statistikkene. Og språket. Vi kunne kommunisere med engelskmenn. Alt dette dro oss inn i engelsk fotball og skapte avhengighet.

DAG INGEBRIGTSEN: **FORELSKA**

► AV: ANDERS CHRISTENSEN

Det hele startet da jeg var veldig liten – ja faktisk lenge før Rosenborg kom inn i bildet.

Mine foreldre skilte lag tidlig, og jeg vokste opp men faren min, som bare var 18 år eldre enn meg. Tanta mi, eller min fars lillesøster, var igjen bare 14 år eldre enn meg, og hun hadde en kjærreste som skulle vise seg å ha veldig stor påvirkningskraft på meg og på min interesse for engelsk fotball. Dette var jo lenge før tippekampen gjorde sitt inntog på norske TV-skjermer og lenge før oljen gjorde Norge til hva landet er i dag. Vi hadde, for å si det mildt, ikke spesielt god råd. Onkel Knut, som holdt med Arsenal, kom fra en bedrestilt familie og hadde relativt godt råd. Blant annet hadde han råd til å kjøpe de engelske fotballmagasinene Goal og Shoot hver uke, og jeg skal ikke legge skjul på at disse bladene bidra til min stadig økende interesse for det som skjedde på balløya. Som nevnt, var Knut Arsenal-supporter på sin hals, og da han så min voldsomme appetitt hver gang jeg fikk mine hender på disse fotballbladene, gikk han med på å inngå en avtale med meg. Hvis jeg gikk med på å bli Arsenal-supporter, skulle jeg få alle Shoot- og Goal-bladene hans. Dermed var det gjort, og Arsenal har vært laget mitt siden den gang.

De fleste kjenner nok Dag Ingebrigtsen (59) best som vokalisten fra the Kids med monsterhiten «Forelska i lærer'n» fra 1980.

To år senere var han også med på å grunnlegge et av tidenes største norske rockeband, TNT, og etter dette har den joviale trønderen hatt en innholdsrik karriere i rockens tjeneste med både soloprosjekter og som medlem i det ikke helt ukjente bandet Tindrum. Som far til verdensmester i skihopping fra Thunder Bay i 1997, Tommy Ingebrigtsen, kunne dette supporterportrettet tatt mange vendinger, men det er altså fotballsupporteren Dag Ingebrigtsen vi skal bli litt bedre kjent med her. Mange kjenner ham jo også som en lidenskapelig Rosenborg-patriot, og i kompaniskap med tidligere Kids-kollega og mangeårig Stage Dolls-gitarist, Torstein Flakne, har han også laget mange fotballsanger – deriblant Rosenborgsangen fra 1988. Det som kanskje ikke er like viden kjent er hans lidenskap for engelsk fotball og Arsenal.

De fleste kjenner deg jo først og fremst som musiker og rocker, men også som Rosenborg-patriot. Hva med engelsk fotball og Arsenal – hvordan kom denne interessen inn i bildet?

Hva med forholdet til tippekampen, som gjorde sin inntreden på norske TV-skjermer i 1969, og som ble en institusjon å regne utover på 70-tallet?

Tippekampene på NRK var noe jeg tidlig fikk et veldig nært og lidenskapelig forhold til, og det er nok ingen hemmelighet at det som skjedde lørdag klokka fire lenge var ukas desiderte høydepunkt. Jeg vokste jo opp under magre kår hos faren min, og når det gjaldt matsservering, så var han nok heller ingen gourmet å regne. Middagene besto stort sett av kneippbrød med fiskepudding eller pølse med brød – verken spesielt spennende eller spesielt næringsrikt. Men da det var tippekamp, gjorde han et unntak.

MI ARSENAL!

Det hadde seg nemlig slik at vi bodde rett ved siden av noe så eksotisk (på den tiden) som et gatekjøkken, noe vi sjelden tok oss råd til å benytte oss av. Men da det var tippekamp fra England på TV, ble det alltid kjøpt inn kylling og chips fra gatekjøkkenet ved siden av, og dette er noe som sitter i meg den dag i dag. Tippekampen var høytid, og rammen rundt kampen var alltid helt spesiell og forbindes med mange gode minner. Selv om økonomien var trang, ga tippekampen oss et aldri så lite alibi til å skeie ut en gang i blant.

Hvem var dine største helter da du vokste opp som Gunners-supporter?

For meg var nok Charlie George den aller største. Hans scoringer mot Liverpool i FA-cupfinalen i 1971 gjorde et sterkt inntrykk på meg, og det gjorde heller ingenting at han så ut som en rockestjerne. På gutterommet da jeg vokste opp hadde jeg en egen vegg dedikert Arsenal-spissen, i tillegg til de andre veggene som var tapetsert med Jimi Hendrix og Rolling Stones. Slik hadde jeg det faktisk helt til jeg flyttet hjemmefra. Senere kom det flere spillere som ble svært innflytelsesrike for klubben, og utover på 70-tallet ble f.eks. en spiller som Liam Brady svært toneangivende for et fremadstormende Arsenal-lag, og han ble også en av mine store favoritter. Men Charlie George er og blir den største for meg.

Har du noen høydepunkter fra din supporterkarriere, som du ønsker å trekke fram?

Selv om det etter hvert har blitt mange høydepunkter opp gjennom årene, er 1971 året som ruver over alle andre i mitt fotballunivers. Det var året Arsenal vant the Double og Charlie George skrev seg inn i evigheten med sine ikoniske scoringer i cupfinalen, men også på grunn av Rosenborg, som gjorde samme bragd her hjemme på berget. Det ble dermed et vanvittig

stort fotballår som satte et uutslettelig inntrykk på en ung fotballsjel. 17. mai 1977 ble en merkedag for meg som Arsenal- og RBK-supporter da de klubbene møttes til treningskamp på Lerkendal foran ca 7500 tilskuere. Engelskmennene vant den kampen 4-0 etter hatrick av Malcolm «Supermac» Macdonald og ett av Frank Stapleton, så nivåforskjellen var vel akkurat slik man forventet at den skulle være den gangen. Litt mer alvor var det da mine to klubber møttes til dyst igjen i gruppespillet i Champions League i 2004 foran et fullsatt Lerkendal. 1-1 var et resultat jeg som supporter av begge lag kunne leve fint med, og det var artig at det var Roar Strand som scoret mot Wengers stjernegalleri. På Highbury knuste the Gunners Troillungan med 5-1. Seriefinalen på Anfield mot Liverpool i 1989 er også noe jeg aldri vil glemme. Nick Hornbys bok, Fever Pitch, som også senere har blitt filmatisert, handler om nettopp denne sesongen og kulminerer med den dramatiske kampen på Anfield. Les boka! Senere, og da spesielt i Arsène Wengers første periode som Arsenal-sjef, har det blitt mange triumfer og mye å glede seg over, men det er jo ofte det man opplever i ung alder som gjør sterkest inntrykk.

Når reiste du selv over for å se Arsenal for første gang, og hvordan er det pilegrimsturer til London i dag?

Jeg bestemte jeg i relativt ung alder for at det var popstjerne jeg skulle bli, og London var jo i så måte ikke bare et fotballmekka, men også en verdensmetropol for populærmusikk på den tida. Etter hvert som jeg begynte å spille i band, knyttet jeg mange kontakter med folk i bransjen. En av mine nærmeste musikerkolleger, Stein Groven, bedre kjent som Casino Steel, var seks år eldre enn meg, reiste over til England og London tidlig på 70-tallet og banet på mange måter vei for meg og andre som ville reise over for å gjøre karriere innen musikken. Han visste også at jeg var diehard Arsenal-supporter, og hver gang han kom hjem til Trondheim etter sine opphold i England, hadde han med seg Arsenal-effekter til meg, det være seg drakter, pins og plakater. Hans elleville historier fra fotball- og musikkmetropolen bidro også til å pirre min nysgjerrighet, og da jeg ble gammel nok til å reise på egenhånd, på midten av 70-tallet, ble det etter hvert flere kamper på Highbury. I dag er jo ofte opptatt med spillejobber i helgene, men jeg prøver å få til minst én tur i løpet av sesongen. Da reiser jeg gjerne over med musikerkompiser, som for eksempel Lars Kilevold (Livet er for kjipt), som også holder med de Gunners, eller Torstein Flakne. Flakne er for øvrig Leeds-supporter, men

han er aldri vanskelig å få med på tur. Det har etter hvert blitt mange turer opp gjennom åra, og det er like herlig hver gang!

Du er jo også kjent for å ha skrevet mange fotballsanger, blant annet «Rosenborgsangen» i tospann med kompanjong Flakne. Har du noen gang vært fristet til å lage en Arsenal-sang?

Hehe - det mange kanskje ikke vet er at Rosenborgsangen egentlig startet som en Arsenal-sang. Teksten går nemlig slik:

Oh Arsenal, oh Arsenal - the London football team

Oh Arsenal, oh Arsenal – you're living in my dream

Hvordan opplevde du de siste sesongene med Arsène Wenger i managerstolen, og hvordan ser du på nyansettelsen av spanske Unai Emery?

Arsène Wenger er en legende som har bidratt med mange herlige stunder for oss Arsenal-fans, og det skal vi være franskmannen evig takknemlige for. De siste sesongene har imidlertid vært fæle, så tida var nok inne for et skifte. Om Emery er den rette mannen til jobben er et annet spørsmål. Jeg håper selvsagt at han skal kunne få til noe i nærheten av det Wenger fikk til i begynnelsen av sin Arsenal-karriere, men det blir ikke lett, og jeg har dessverre ikke helt trua.

Helt til slutt – Hvis du skulle sette opp din sterkeste Arsenal-ellever gjennom tidene, hvordan ville den sett ut?

Jeg ville nok gått for en blanding av gamle barndomshelter og spillere fra Wengers beste periode, så noe slikt som dette tror jeg at jeg ville gått for: Pat Jennings, Lee Dixon, Tony Adams, Frank McLintock, Ashley Cole, Patrick Vieira, Liam Brady, Fredrik Ljungberg, Charlie George, Thierry Henry og Dennis Bergkamp.

Vi takker Dag for intervjuet og ønsker ham lykke til både med sin videre musikerkarriere og med klubben i hans hjerte, Arsenal Football Club. Og hvem vet – kanskje vi en dag får høre Rosenborgsangen i engelsk utgave på Emirates?

Nei, det er aldri kjedelig å være skogvokter, det skjer alltid noe på City Ground. Men de siste månedene har det tatt helt av, og dette kulminerte i den mest aktive transferdag (Januarvinduet 2018) i historien. Ikke bare for Forest, jeg tror aldri noen klubb har hatt en lignende transferdag ever. Man kan si mye om dette, og det vil vi – i alle fall litt. I tillegg får dere kanskje med dere tidens reisebrev fra Nottingham. Det tok sin tid, men gud var det verdt det.

► AV: EGILL HELGUSON NEUMANN (LEDER)

REISEBREV FRA **NOTTINGHAM 1980**

► AV: KJELL RAMECKERS

Det var sommeren 1980, nærmere bestemt 11.juni. me hadde bevilga oss ein ukestur te England. Kånå og to guttungar på 6 og 4 år, pluss meg da!

Me dro fra Haugesund te Newcastle med ein av Fred Olsen sine båtar. Då me kom fram kjøpte me ein «reis kor du vil, når du vil» med British Rail for ei uka. Hadde ikkje noken bestemte mål, men ein tur te Nottingham og City Ground va et sjølsagt ønske.

Bagasjen våres va enkelt og greit 2 ryggsekker. Me hadde kjøpt ei bok med oversikt over Bed & Breakfast overnattingar, og me fant oss et greit hus hos ei gammale enka, ikkje langt frå City Ground. Spartansk rom og endå mer spartansk frøkost. Me va dei einaste gjestene og åt på kjøkkenet sammen med enkå, ein katt og kanarifuggel. Te og toast, det va det heila, men

ungstemann fekk sukker på toasten, og då va det greit for han.

Me fant ut at me kunne ta ein dag ekstra i Nottingham så me fekk sett litt av byen når me fyst va der. Øverst på timeplanen sto City Ground og me satte kursen dit. Kryssa ei av dei mange broene over elva Trent og stakk innom ein supporterbutikk som lå på vegen opp te banen. Måtte jo ha noen Forestminner med meg him. Spurte fyren bak disken om det var mulig å komma inn på City Ground nå utenom sesongen. Javisst sa han, det e åpent der nå på grunn av arbeid med nye grasmatta. Den måtte hevas med ein halvmeter fordi dei va plagde med overvann når det va mye nedbør. Tilsig fra Trent som gjekk kloss forbi banen rekna dei med. Ganske riktig, porten sto på vid vegg da me kom opp, men det va ikkje et menneske å se så me bara dura rett inn. Fekk tatt noen bilder inne på banen og på veg

ut derfra såg e gein fyr som sto og hang i dørå te trimrommet. Gjekk bort og sa hei te han, og fortalte at eg hadde vært Forestfan siden 1954, og va på mitt fyste besøk på City Ground.

Fyren som viste seg å være trenar for juniorlaget, kikka på meg og sa – ja du lika vel Brian Clough då? Du, sa eg. Han e som ein gud for meg.

– Hvis du har tid å venta litt så får du sikkert hilsa på han, sa fyren.

– E Brian Clough her nå? spurte eg.

– Ja, visst, eg står å venta på han. Han er inne og varma opp og finne seg ein kopp te. Me ska ha ein game squash, svarte typen.

Han hadde knapt fullført setningen før sidedørå gjekk opp og Brian Clough komme ut med ein kopp i neven. Nærmare å svima av har eg aldri vært!

– Hei Brian. Det e ein fyr som vil hilsa på deg her, sa han.

Brian kom bort og eg spurte forsiktig om om det va mulig å få ta et bilde av han. Han kikka på meg, tok kameraet fra meg og ga det te kånå mi. Så kom han bort og la armen rundt skulderå mi og sa: - Kjekkast på denna måten, ikkje sant? Han beklagde at det muligens lukta litt svette av

genseren hans. Akkurat som om eg brydde meg om det. Holdt på å sei at han godt kunne få gni av seg på jakkå mi, m en va redde han sko bli fornærma. Va jo ikkje den verste maen å få svtetalukt fra det, for meg kunne han ha lukta sildaolja, uten at eg hadde brydd meg. Då kånå mi hadde fotografert oss, tok han kamera fra henna og gav det te meg, Tok så og la armen rundt henna, og så måtte eg knipsa et av dei to.

Då fotograferinga va over, slo det meg plutselig at her sto eg inne på City Ground med dei folkå så hadde gitt meg mest glede i livet, kånå, ungane og Brian Clough, juniortrenaren kunne eg ha som vitne!

Noen gånger e der små marginar i livet kan ein sei. Hadde eg kommt 5 minutt før eller 5 minutt seinare, hadde ikkje detta skjedd tenkte eg. På vegen ut tok eg et blick opp mot himmelen og tenkte inni meg. Eg hadde i alle år lurt på om der virkelig va noken der oppe, men nå må eg nesten begynna å tro at det e der, og eg tror til og med at han e Forestfan.

– COYR sa eg og holdt tommelen opp mot det blå. Og tro det eller ei, men eg e rimelig sikker på at der kom et COYR tebake!

Det store øyeblikket hvor Kjell Rameckers fikk møte Brian Clough.

Bli abonnent på Vi Menn!

Det lønner seg å være abonnent:

- Bladet levert før det er i salg i butikk
- Gratis tilgang til fordelsklubb: vimennfordel.no
- Rabattert pris på det digitale arkivet: vimennpluss.no
- Vi Menn utgir en mengde temautgaver i løpet av et år. Disse er eksklusive for abonnenter og kan ikke kjøpes i butikk. Temautgavene inkluderer bl.a. Tema Bil, Tema Båt, Tema Bobil, Tema Fotball-VM

Tilbud

Få 15 utgaver for
298 kroner
+ velkomstgave:
Tursekk

+ 49 kroner i porto

Hike 365: Toppmatet sekk med enkel strammefunksjon. En fin tursekk med et stort hovedrom samt et praktisk rom i topplokket. Sekken har utvendige meshlommer på begge sider til oppbevaring av drikkeflasker eller lignende. Polstring i rygg og på bærestropper. Justerbart hoftebelte og bryststropp. Vekt: 550 gram, 31L.

Bestill abonnement med SMS eller gå inn på bladkiosken.no

SMS: Send **VIM184** til **2205**

Tjenesten koster 1 krone

VENSTRESLEGGGA FRA ELVERUM

AV: TOR SANDØ

Håndbokas utsendte stopper opp, er usikker. Jeg har møtt opp for å snakke med RBKs sportslige leder, Stig Inge Bjørnebye, til oppsatt tid, klokken ti. Problemet er at Bjørnebye er på vei ut til en intervjuavtale med en radiostasjon i Trondheim sentrum. Og at avtalen vi gjorde med Bjørnebye ikke er gjort med han selv, men med kommunikasjonsjefen som seg hør og bør en storklubb på jakt etter gull, grønne skoger og spill i Europa.

– Kom tilbake om en time, sier Bjørnebye, mannen som passet Drillo-fotballen som venstrefot i hose og som serverte den ene lekkerbiskenen mot målhungrige spisser etter den andre den gang Norge bare hadde Brasil foran seg på VM-rankingen. Flo-pasningen ble den kalt, gang etter gang servert på gullfat av elverumsgutten.

Han er inne i sitt 48. År. Intensiteten og sulten i det han holder på med er den samme som han hadde da han spilte selv. På CVen står lag som Liverpool, Blackburn, Brøndby og Rosenborg. Det hele begynte i Strømmen i 1987. Derfra gikk turen til Kongsvinger, før han fikk 21 kamper for de svart-hvite i 1992. Så gikk turen ut i Europa. 139 kamper for Liverpool mellom 1992 og 2000, så 55 for Blackburn. 317 kamper fikk han totalt og

elleve mål. Drillo og det norske landslaget hadde bruk for hans tjenester 76 ganger og her fikk han en nettkjenning. Bjørnebye var assistenttrener for landslaget fra 2003 til 2006, trener for Start i 2006 og 2007. Sportsdirektør-jobben i Rosenborg fikk han i 2015.

MÅL

På Brakka føler han seg hjemme, her han går med smilende og jublende eks-Rosenborgere på veggene. Målet er å bringe storhetstiden tilbake til Trondheim og Lerkendal.

Vi har alltid som mål å vinne serien og nå gruppespillet i den gjeveste Europacupen. Så også i år. Det er naturlig for denne klubben å sette seg høye ambisjoner. Det ligger i vår DNA.

Hjemmetap for et Brann-lag som når dette skrives har tatt en solid ledelse i Eliteserien og poengdeling mot lillebror Ranheim, som puster storebror i nakken, gjør at klubben ligger noe etter skjema. Bjørnebye snakker engasjert om supporterne, Kjernen, som han mener er best i landet.

De er jo ikke en del av klubben sånn sett, har ikke plass i styret, men de er viktige for oss. Det er viktig å høre på dem.

Sist det skjedde var når RBK-ledelsen la sesongforberedelsene til andre steder enn Dubai før fjorårets sesong.

– Kjernen inviteres på en del klubbtilstelninger og i noen forum har vi dialog med talsmannen deres. Dette er i tråd med åpenheten, som er en viktig deler av våre verdier.

Bjørnebye snakker varmt om supporterkulturen. Han har spilt en sentral rolle i norsk og engelsk fotball i flere tiår. Han snakker varmt om den engelske kulturen på tribuneplass.

– Engelsk fotball og tilhørigheten til klubbene har gått i generasjoner. Tilhørigheten, måten å spille på, oppofrelsen, det å ha hjertet utenfor drakten, selv om du ikke spiller men heier på et lag. De har en ekstrem dedikasjon til et lag, noe som også står sentralt i samfunnet. Rivaliseringen, lokaloppgjørene, står sentralt i det sosiale livet familiene og samfunnslagene imellom.

I Norge er supporterkulturen ganske fersk.

– Vi har ingen lange tradisjoner når det gjelder dette nei. Mange forsøker å kopiere, men det de mangler er fundamentet, som går fra generasjon til generasjon og som fås inn med morsmelka.

Bjørnebye snakker varmt om Kjernen, som han kaller Norges beste supportere og Rosenborgs tolvte mann. Klanen derimot er smuldret bort, sakte men sikkert.

– Supporterkulturen handler om tilhørighet, identitet, lojaliteten som framelskes av supporterne.

ENGELSK FOTBALL

Bjørnebye er en av de norske pionerene i engelsk fotball. En av de som utvandret på 90-tallet for å spille sin fotball. Etter spillere som Einar Aas, Kjetil Osvold og Erik Thorstvedt, men sammen med en god gjeng med gode spillere med norsk pass.

– Jeg har jo som mange andre et emosjonelt forhold til engelsk fotball og har som mange

andre vokst opp med Tippekampen og Liverpool, som jeg ble fan av da jeg var seks år.

Nå i ettertid ser Stig Inge at han har et litt annet forhold til dette etter oppholdet på balløya.

– Det var jo en viktig del av fotballkarrieren min og Liverpool er fortsatt mitt lag, men å peke på sportslige høydepunkter er ikke så lett. Jeg var der i tolv og et halvt år og høydepunktene var mange, men jeg er ikke typen som husker merittene mine foran det som skjedde på det personlige plan. Derfor står det faktisk at vi stiftet familie mens vi var der høyere enn både cup- og ligacuptrofeer. Totalopplevelsene er mange og det som skjedde personlig huskes bedre enn hva som skjedde på gressmatta.

Fortsatt er England en viktig del av livet til familien Bjørnebye. Han har kontakt med mange, flere i Liverpool enn i Blackburn, der han også spilte.

– Her om dagen snakket jeg med Keith Gillespie og Brad Friedel. John Barnes og Roy Evans er andre jeg holder kontakt med. Jeg har 10-15 nære relasjoner der borte og det er alltid like hyggelig å komme tilbake. Vi prøver å dra til Liverpool så ofte vi har anledning, ihvertfall et par ganger i løpet av året, sier han.

Hva er grunnen til at du fikk suksess?

Jeg er en tålmodig sjel, selv om jeg satset og trente beinhardt for å nå mine mål, var jeg tålmodig og systematisk. Å bli god handler om langsiktig, hardt arbeid.

AKADEMIENE

Akademiene og det å få fram spillere, er en annen viktig del av det Stig Inge Bjørnebye er levende opptatt av. Han har i flere år vært med å utvikle Rosenborgs akademi og har god kjennskap også på dette planet hva som rører seg i toppklubbene i England. Når toppspillerne er så dyre, så må alle klubbene ha akademier og utvikle spillerne selv.

Hvis du er 16 eller 17 år i dag, hvor store sjanser har du for å slå igjennom?

Nåløyet blir stadig trangere. Veien til spill i Europa er både lang og kronglete. Resultatene i de engelske akademiene er nedslående. Det er få som lykkes.

Hva sier du til en spiller som vil ut da, gjerne til England, der akademiene lokker de største talentene i europeisk fotball?

De kan like gjerne vente og utvikle seg her. Vi har mer oppløftende resultater i vår lille klubb. Rosenborg har nok det trangeste nåløyet i Norge, men det er kanskje naturlig. Vi jobber hver eneste dag med å utvikle akademiet vårt og nå i det siste har vi ansatt flere nederlandske trenere. Det håper vi skal bære frukter. Vi møter jevnlig engelske akademier til kamp og vi spiller jevnt med dem.

Bjørnebye sier at sjansene for å lykkes er omtrent som å vinne i Lotto. Det hele ender med at flere

spillere som drar ut kommer hjem, som Rosenborgs egen Birger Meling, som eksempel. Mange opplever veien med suksess som kronglete.

Bjørnebye nevner Alexander Sørloth som eksempel på en spiller som var lur i forhold til spill i Premier League.

– Han tok turen om nederlandsk fotball og bærer frukter av dette nå. Igjen ser man hvor viktig tålmodighet er. Vi jobber for å gjøre avstanden til A-laget litt kortere, blant annet ved å hive ungguttene til ulvene og la dem få prøve seg, få tillit og tørre å feile. De som lykkes til slutt, har den indre motivasjonen for å lykkes. Og når du ser de mange som ikke lykkes, er det mangelen på nettopp dette som mangler.

BREDE OG TOPP

Bjørnebye var tidligere utviklingssjef i Norges fotballforbund. Her ble det total låsning.

– Den norske idrettsmodellen har et litt uklart skille mellom bredde og topp. Sånn er det bare. Jeg deltok i denne debatten tidligere, men har meldt meg ut. Nå får andre melde seg på og håpe at de blir hørt. Dette bør være en sentral debatt for Kulturdepartementet, idrettsforbundet, Olympiatoppen og fotballforbundet. De bør ta debatten på vegne av samfunnet. Vi må håndtere bredden og samtidig ha ambisjoner. Modellen er som den er, vi må ha den i bunn og jobbe videre med tilhørighet og fysisk aktivitet.

Du var en del av gullalderen for norsk landslagsfotball. Kan den komme tilbake?

Javisst. Det jobbes bra i flere klubber og om fem år ser det enda bedre ut enn i dag. Landslagene våre for 17- og 19-åringer er begge i sluttspill. Det satses mer enn noensinne. Forhåpentligvis gjenspeiler dette A-landslaget om noen år.

Topplubbene må ikke være redde for å se på seg selv med kritiske blikk. Vi har gjort masse

grep og henter inspirasjon fra Nederland, som har dokumentert gode resultater i de yngste klassene i en årrekke.

Er det norske samfunnet en bremsekloss for satsing på fotball?

Vi har fått fram spillere av topp internasjonal klasse, men det er klart at vi har et samfunn der vi har det veldig bra. Man kan spørre seg om spillerne er sultne nok.

Bjørnebye snakker om alle de ungdommene som satser på fotball fra de er barn. Ikke alle lykkes.

– I Norge greier vi å hanke dem inn slik at det går bra med dem etter at de har fått beskjed om at de ikke er gode nok for å ta det siste skrittet inn på A-laget. Slik er det ikke i mange av de andre landene. Der har ikke ungdommer som satser hardt på fotball i barne- og ungdomsårene det sikkerhetsnettet som de har her. Norge er et ekstremt velferdssamfunn, med gode universiteter, innovasjons- og gründervirksomhet og der de unge kan bli omtrent det de vil. Men til tross for at vi får alt som skal til for å få til et vellykket liv og spør oss om utøverne er sultne nok, så skaper vi verdenstopper i store idretter. Men i verdens største idrett greier vi det ikke. Litt paradoksalt så kan vi spørre oss selv om anleggene er for bra og at tilretteleggingen for at foreldrene henter og bringer til og fra trening er for god, sier Stig Inge Bjørnebye som ser på klokka.

En av spillerne trenger en forsikring, han må ta en telefon. Få minutter senere er forsikringen i boks. Bjørnebye gjør det samme han gjorde da han var aktiv og hadde sendt av gårde den beryktede Flo-pasningen til en av brødrene eller søskenbarnene Flo. Han smiler, takker for intervjuet og tar fram sin beste følgesvenn gjennom hektiske dager, mobilen. Den får kjørt seg når du styrer en fotballklubb. Nye spillere er på vei inn. Og ikke minst må han forsøke å få inn trenere som skal gjøre det som er det overordnede målet, adgang til spill i Europa.

Årets
fotballtur
til England

Ving er Norges største arrangør av fotballreiser til England. Vårt søsterselskap Thomas Cook Sport er offisiell samarbeidspartner til en rekke storklubber.

Derfor kan vi tilby meget prisgunstige pakker. Alle våre fotballreiser er dekket av pakkereiseloven og vårt medlemskap i Reisegarantifondet gir deg best mulig beskyttelse.

Bestill din fotballreise på
ving.no/fotballturer

**Thomas Cook
Sport**

VING

